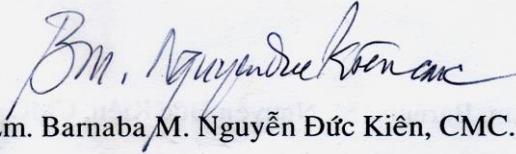

TRUYỆN ĐỨC MARIA
DIỄN THƠ

NIHIL OBSTAT

Thủ Đức, ngày 25 tháng 12 năm 2013

Lm. Barnaba M. Nguyễn Đức Kiên, CMC.

IMPRIMI POTEST

Thủ Đức, ngày 25 tháng 12 năm 2013

Lm. Piô M. Nguyễn Quang Đán, CMC

TRUYỆN ĐỨC MARIA

DIỄN THƠ

Xuất bản 2013

KÍNH DÂNG MẸ MARIA RẤT THÁNH
tập thơ nhỏ này

LỜI NÓI ĐẦU

(TĐHN – P.38)

Quý vị độc giả thân mến,

Viết truyện Đức Maria bằng thơ tôi dựa theo Tin Mừng của Chúa Kitô, dựa theo truyền khẩu và một số thánh giáo phụ đã viết về Đức Maria như thánh Gioan Damasceno đã ca tụng ngày Đức Mẹ sinh ra và song thân của Người. Một số tài liệu khác dựa vào truyện các Thánh. Trong đó có kể thánh Gioakim sau khi hoàn tất việc phục dịch trong đền thờ, ngài trở về nhà. Trên đường về gặp một tên vô lại chửi ngài thậm tệ. Trong đó có câu làm ngài buồn khổ nhất : “Đồ chó chết không con ! Vô tích sự”.

Ngài buồn quá liền trốn vào rừng ở trong đó ba tháng cầu nguyện để cho tâm hồn lắng dịu lại. Trong khi ở trong rừng ngài được thiên thần hiện ra và bảo sang năm sẽ có con. Đồng thời thiên thần cũng hiện ra với bà Anna yên ủi và nói : năm tới bà sẽ sinh con.

Ngoài ra tôi còn lấy tài liệu trong cuốn “Thần đô Huyền Nhiệm” của chân phước Maria Agrêđa và

của bà Maria Valtorta trong cuốn : “Tin Mừng Như Đã Mạc Khải Cho Tôi”. (L’Evangile tel qu’il m’a été révélé). Đức Maria là kiệt tác của Thiên Chúa ban cho loài người. Thiên Chúa Cha đã trang điểm Mẹ tuyệt vời để xứng đáng làm ngai tòa Ngôi Hai Thiên Chúa ngự.

Chúng ta hãy nghe thánh Gioan Đamascenô ca tụng ngày Mẹ sinh ra và song thân của Người : “Lạy thánh Gioakim và Anna là đôi bạn diễm phúc, cả muôn loài đều chịu ơn các ngài vì nhờ các ngài mà muôn loài có thể dâng lên Đấng Tạo Hóa một của lễ xứng đáng đẹp lòng Chúa là Thánh Mẫu Maria, Đấng tuyệt vời đẹp tốt.

“Hãy reo vui hỡi Anna, người không còn hiểm hoi nữa, hãy hôn hở reo mừng, hãy hô lên : Hỡi người không còn son sẻ. Hãy reo mừng hỡi thánh Gioakim. Vì nhờ Ái Nữ ngài, một Hài Nhi sẽ sinh ra cho chúng ta và người ta sẽ gọi Ngài là sự lạ, là chính sự Cứu Rỗi muôn dân, là Sứ Giả của Thiên Chúa, là Thiên Chúa uy dũng. Vì Hài Nhi ấy là Thiên Chúa.

Phúc thay cho lòng đã cưu mang Mẹ, đã sinh ra Mẹ. Phúc thay cho những cánh tay đã bồng bế Mẹ. Phúc thay cho những đôi môi đã nhận được những

nụ hôn trong sạch của Mẹ, vì đó là đôi môi đồng trinh”.

Trong ngày Mẹ sinh ra, thánh nhân đã ca tụng Mẹ : “Hỡi muôn vật hãy đồng ca vui mừng và hoan hỷ ! Hôm nay trời và đất hãy mừng vui hoan hỷ. Dưới đất và trên trời hãy cùng nhau mở hội vui mừng, vì hôm nay thiết lập đền thánh cho Đấng Tạo Hóa. Ngày lễ sinh nhật Mẹ là ngày vui mừng cho toàn thể nhân loại. Mẹ sinh ra để Chúa Cha chọn làm Mẹ Đấng Cứu Thế. Trong ngày này ta hãy hân hoan ca tụng Mẹ.

Lạy Trinh Nữ Mẹ Chúa Trời, ngày sinh của Mẹ đem Tin Mừng cho cả thế gian. Lạy Đức Kitô là mặt trời soi đường công chính đã từ Mẹ mà sinh ra. Người là Đấng hủy bỏ lời chúc dữ, đem lại muôn phúc lành. Lạy Đấng tiêu diệt thần chết và ban phúc trường sinh cho chúng ta”.

Tôi xin cảm ơn quý vị đã hợp tác với tôi để hoàn thành tập thơ này. Xin quý vị cũng chỉ cho những sai lầm thiếu sót để sửa lại. Cảm ơn quý vị rất nhiều.

Lm. Tadêô M. Đinh Tri Thức CMC.

PHẦN NHẤT
**THỜI THƠ ẤU CỦA ĐỨC
MARIA**

1- NHỮNG HÌNH ẢNH BÁO XA VỀ ĐỨC MARIA.

A- HÌNH ẢNH HƯỚNG VỀ ĐỨC MARIA

(St 3,8-19).

Địa đàng phủ khắp cây xanh,
 Cây cao bóng cả tỏa ngành xanh tươi.
 Hoa thơm khoe sắc tươi cười,
 Quả ngon trĩu nặng khắp nơi trong vườn.
 Suối tuôn róc rách đón mời,
 Gọi lên phong cảnh ngàn lời ý thơ.
 Chim ca thánh thót như mơ,
 Thú rừng hoang dã vật vờ gọi nhau.
 Gió chiều hiu mát uốn lau,
 Khẽ nghe chân Chúa dạo mau trong vườn.
 Ông bà nguyên tổ đáng thương,
 Thấy mình không áo hở người trần truồng.
 Lấy dây khâu lại lá buong,
 Che mình kẻo Chúa chí tôn thăm vườn.
 A-Đam sao biết thân truồng ?
 Người ăn trái cấm giữa vườn phải không ?
 E-va Chúa phái đến con,
 Cô trao trái ấy ăn ngon chiều nàng.
 Bà kia sao lại nữ làm ?
 Rắn kia nó xúi con làm bậy đây.
 Chúa ra án phạt rắn này :

*Suốt đời bò bụng ăn xài bùn đen,
 Mỗi thù được đặt đan xen,
 Giữa bà và rấn tạo lên suốt đời.
 Người rình cắn gót chân người.
 Nhưng người dẫm nát đầu người báo thù.*

*Rồi bà cũng có án thư :
 Chúa ra cho mọi đời tư mỗi người :
 Sinh con đau đớn khác thường,
 Nặng nề vất vả lúc thời mang thai.
 Đàn ông cũng có án dài :
 Cả đời vất vả kiếm hoài bánh ăn.
 Đất sinh gai góc mọc tràn,
 Mồ hôi đổi bánh đã thành luật lao.
 Tới khi nhắm mắt xuống hào,
 Trở về cát bụi trộn vào bùn than.*

*Đoạn ba Sáng Thế mười lăm,
 Được coi báo trước Phúc Âm sau này.
 Hình bà đập đập rấn đây,
 Báo cho nhân loại sau này niềm hên.
 Bà như đồng rạng tiến lên,
 Bình minh báo hiệu ngày êm sáng ngời.
 Sao mai, Bà Chúa sáng tươi,
 Báo cho nhân loại mặt trời chính tông.
 Ngôi Lời sẽ xuống lập công,
 Cứu nhân độ thế khỏi vòng tội khiên.*

B- KÌA BÀ NÀO ĐANG TIẾN LÊN
NHƯ RẠNG ĐÔNG (Kh 12,1-18).

*Gio-an trông thấy trên cao,
Một đềm rất lạ bà nào tươi xinh.
Trên đầu tỏa ánh dương tinh,
Sáng choang chiếu tỏa tươi xinh tuyệt vời.
Triều thiên một tá sao trời,
Dưới chân trắng sáng rạng ngời châu thân.
Bà đang thai nghén sắp sinh,
Quặn đau trở dạ hạ sinh con lành,
Nhưng kìa rắn đở hiện hình,
Dung nhan quái gở dị hình trên thân.
Bảy đầu ngo ngoảy muốn ăn,
Mười sừng ngồng đứng báo ngàn tai ương.
Trên đầu lại có miện vương,
Đợi con trẻ xuất nuốt luôn trong mình.
Bà sinh một cậu trai lành,
Được đem lên trước dung nhan Chúa Trời.
Cậu trai này sẽ vâng lời,
Dùng roi gậy sắt trị người trần gian.
Còn bà trốn vội rừng hoang,
Sống nơi Chúa xếp cho bà đã lâu.*

*Trên trời lại xảy giao tranh,
Mi-ca chống lại mãng xà gian manh.*

Mi-ca dàn trận thiên binh,
 Các thần theo Chúa thành binh Chúa Trời.
 Mãng xà đồng bọn gàn ương,
 Đứng lên chống đối thần trời của Vua.
 Chúng thua bị tống ra xa,
 Chạy xô xuống đất làm ma quỷ thần.
 Thấy mình thua trận bẽ bàng,
 Nó tìm đuổi bắt bà sinh Con Trời.
 Bà ta đôi cánh chim trời,
 Bay về nơi ở Chúa Trời dành cho.
 Mãng xà phun độc thành sông,
 Để bà chết đuối trả xong mối thù.
 Đất kia lại cứu hộ phù,
 Há ra nuốt hết nước thù quỷ phun.
 Nên bà vẫn sống ung dung,
 Làm tôi Thiên Chúa khoan dung nhân lành.
 Mãng xà bực bội đánh ganh,
 Đi tìm con cháu của bà thủ tiêu.
 Con bà, cháu Chúa cao siêu,
 Sống luôn tuân giữ bao điều Chúa răn.
 Sống lành giữ trọn giới răn,
 Để sau hưởng Chúa muôn năm trên trời.
 Ôi Mẹ cao quý tuyệt vời,
 Chúa thương ban Mẹ cho đời chúng con.
 Chúng con yêu Mẹ hết lòng,
 Mẹ thương Mẹ cứu chúng con an toàn.

C- HÌNH ẢNH TRONG CỤU ƯỚC.

Trong thời đạo cũ Môi-sê,
 Có nhiều cảnh sắc nói về đẹp xinh.
 Cảnh này ghi chép trong Kinh,
 Người ta đọc thấy cảm linh cõi lòng.
 Có khi cái đẹp hướng trong,
 Hồn mơ chiêm ngắm thỏa lòng ngắm trông.
 Có khi cái đẹp của đồng,
 Rừng cây bát ngát cánh đồng đầy hoa.
 Có khi vẻ đẹp hào hoa,
 Mấy cô trinh nữ sống hòa cảnh thơ.
 Đoàn quân canh giữ cõi bờ,
 Hòa bình thịnh vượng khắp nơi nước nhà,
 Đền thờ hoành tráng nguy nga,
 Tháp ngà Đa-vít nổi danh một thời.
 Vườn hồng diễm lệ ngát thơm.
 Hương nam trắc bá tỏa hương sắc màu.
 Giu-đi sắc đẹp khuynh lâu,
 Làm mê danh tướng mất đầu như chơi.
 Es-te hoàng hậu tuyệt vời,
 Cứu dân Do-thái khỏi thời diệt vong.
 Gãm suy mấy vẻ đẹp phong,
 Chúng ta liên tưởng Mẹ tôn quý hiền.
 Nâng hồn bay bổng chốn thiên,
 Kính dâng Mẹ thánh trọn niềm mến yêu.

D- MARIA, MẸ CÂY XANH

(hình ảnh trong Cựu Ước)

1- Mẹ như trúc bá xanh tàn lá
 Tràn đầy sinh lực tán tươi xinh,
 Bóng che người thế tội tình,
 Ban ơn trợ giúp vượt đàng trần gian.

2- Mẹ như gỗ tốt Hương Ly-Bán,
 Cây xanh cành lá choán trời Nam,
 Mẹ ta rợp bóng muôn dân,
 Giúp cho người thế bao là ơn thiêng.

3. Cây Hương Bá trên đồi Si-ón,
 Phủ xanh đồi trọc bóng huyền siêu,
 Mẹ ta như tán cao siêu,
 Chở che dân Chúa khỏi nhiều tai ương.

4- Vườn hồng Giê-rí hương thơm ngát,
 Hương thơm Bà Chúa tỏa muôn nơi,
 Ban ơn che chở muôn người,
 Thoát vòng tục lụy án Trời ra xưa.

5- Mẹ như Tiêu Huyền bên suối mát,
 Khách bộ hành giải khát dưới cây,
 Mẹ cho nước mát giải khuây,
 Ban nguồn sức sống cho bây chúng con.

6- *Cây Thiên Tuế ngàn năm vẫn sống,
Mẹ yêu con phủ bóng trên hồn,
Xin cho con được một lòng,
Yêu Cha, mến Mẹ hết lòng của con.*

7- *Vòng Nguyệt Quế trao người chiến thắng,
Đội trên đầu người thắng ba quân,
Mẹ ta đã thắng quỷ ma,
Cho con cũng biết tránh xa chước thù.*

8- *Mẹ như Suối nước nguồn ơn Chúa,
Chúa trao cho Mẹ phát ơn thiêng,
Ban cho dân Chúa sức thiêng,
Chống mưu chước quỷ ma vương hại người.*

2- MẸ HIỆN HỮU TRONG TRÍ CHÚA TỪ MUÔN THUỞ ĐÃ CÓ MẸ

(cảm hứng từ sách Khôn Ngoan)

1- *Chúa phép tắc vô cùng cao cả.
Khi trí Người nghĩ vật khả thi,
Nó liền hiện hữu tức thì,
Trước tôn nhan Chúa quyền uy lạ lùng.*

2- *Trong Sách Thánh Sa-môn đã nói,*

*Từ ngàn muôn thuở chốn xa xôi,
Mẹ ta đã có trên trời,
Cạnh ngai Thiên Chúa cất lời ngợi khen.*

*3- Trước khi vũ trụ thành hiện thực,
Chúa Trời nhìn Mẹ cực tốt xinh,
Hằng ngày múa hát ca khen,
Kỳ công của Chúa ở trên cõi trời.*

*4- Khi trái đất bầu trời chưa có,
Núi, đồi, sông, biển vốn trong mơ,
Mẹ ta được Chúa dưỡng nuôi,
Trên trời cao thăm trong nội nhiệm mầu.*

*5- Khi thác nước suối nguồn chưa chảy,
Núi chưa ra, rừng rậm chưa thành,
Mẹ ta đã được sinh ra,
Nhàn du trước thánh nhan Cha trên Trời.*

*6- Lúc khí quyển, bầu trời chưa có,
Mây trời, hơi nước, gió chưa bay,
Anh dương chưa hiện đó đây,
Trăng sao chưa có ngàn mây chưa thành.*

*7- Trước khi Chúa dựng làn nước biển,
Đặt ranh giới nước biển tràn bờ,*

*Sóng to không phá ven bờ,
Muôn vàn vật biển nuôi người trần gian.*

*8- Lúc này Mẹ đã hồn trinh trắng,
Đã thành hình trong cảnh diệu quang,
 Khi Cha nghĩ tới Mẹ ta,
Mẹ liền hiện hữu bên Cha lâu đời.*

*9- Chúa trang điểm hồn Mẹ rất thánh,
Làm cho hồn Mẹ thánh siêu phàm,
 Không vương tỳ ố trần gian,
Đẹp tươi chói sáng trước nhan Vua trời.*

*10- Ôi Cha! Chúa Cả quyền phép tể,
Chúa tạo thành muôn vật vũ hoàn,
 Dựng nên người thế khôn ngoan,
Có hồn thông sáng ngợi khen Chúa Trời.*

*11- Xin Cha xuống ơn hồn con mọn,
Để con yêu Chúa trọn cuộc đời,
 Tôn thờ cảm tạ Vua Trời,
Đã ban người thế làm người, Con Cha.*

3- MARIA ĐƯỢC SINH RA

A- SONG THÂN ĐỨC MARIA

*Gio-kim thân phụ Ma-ri,
 An-na thân mẫu cả hai đã già.
 Hai người sống thánh tại gia,
 Thuộc dòng Đa-vít hoàng gia lâu đời.
 Hai ngài chẳng có sinh sôi,
 Con đàn cháu đống tiếp nòi giống cha.
 Nhưng rồi Thiên Chúa thương ban,
 Người con duy nhất tên là Ma-ri.
 Ôi cao cả nữ Ma-ri !
 Hùng đông hứa hẹn muôn nghìn thánh ân.
 Chính cô là Đấng tốt lành,
 Sau này sinh Chúa tốt lành muôn dân.
 Cô là đền thánh cao sang,
 Xứng nơi Chúa ngự ở gian trần này.
 Chính Người sẽ cứu dân đây,
 Thoát vòng tội lỗi mây dày phủ dân.
 Hỡi hai vị thánh song thân,
 Hãy mừng Thiên Chúa ban ân cho mình.
 Chúa ban hai vị con xinh,
 Sau làm Thân Mẫu Chúa sinh xuống trần.
 Ôi thật cao cả tuyệt trần,
 Chúng ta sẽ có Mẹ lành sinh con,*

*Con này sẽ phá án công,
Từ lâu tìm hãm tâm hồn chúng ta.*

B- MA QUI QUẤY PHÁ BÀ ANNA
(TĐHN P56)

*Trong thời bà thánh An-na,
Mang thai Mẹ Chúa tràn lan ơn lành.
Nhưng ma quỷ phá bà ta,
Nó tìm cách hại bà ta không ngừng.
Mỗi khi chúng tới nửa chừng,
Gặp ngay sức cản phải dừng lại ngay.
Chúng không được biết sức này,
Từ đâu xảy tới đuổi ngay chúng đi.
Thế nên chúng gắng công tìm,
Những người bên cạnh sẽ đi bà ta.
Mấy người hàng xóm chung quanh,
Chúng tìm cách xúi bà ra nhiều trò.
Phá bà quấy rối tâm hồn,
Làm cho bà hoảng bà lo cả ngày.
Đến ngay đũa ở xưa nay,
Cũng tìm cách phá quấy rầy bà ta.
Nhưng rồi bà cứ âm thầm,
Cậy trông Thiên Chúa cứu bà khỏi nguy.
Thế nhưng chúng cũng chưa lui,
Tìm phương cách khác đẩy lùi bà ta.*

*Chúng tìm cách phá nhà bà,
 Làm cho nhà đổ hết nhà trú chân.
 Nhưng Thiên Chúa cứu bà ta,
 Chúng không làm hại nhà bà điều chi.
 Chúa Trời luôn cứu những ai,
 Có lòng mến Chúa tin Ngài bằng an.
 Kẻ lành chẳng sợ gian nan,
 Phó dâng tin cậy Chúa hằng ban ơn.*

C- NGÀY MARIA CHÀO ĐỜI.

*Thế rồi ngày tháng trôi qua,
 Mẹ ta nhập thế toàn thân xác hồn.
 Xác hồn Mẹ sáng trinh trong,
 Chúa cho chẳng vương tội tông lưu truyền.
 Mẹ ta đẹp tốt hơn tiên,
 Đẹp tươi xinh tốt nguyên tuyền ban sơ.
 Đẹp như viên ngọc huyền mơ,
 Do tay Tạo Hóa tuyệt vời làm nên.
 Chúa yêu kiết tác tinh tuyền,
 Người ngời ngấm Mẹ, một niềm khoái vui.
 Người cảm thấy một niềm vui,
 Mỗi khi thấy Mẹ êm vui trở mình.
 Khi nào Mẹ hé môi xinh,
 Chúa trông thấy Mẹ cười xinh tuyệt vời.
 Mẹ là ánh sáng trên trời,*

Niềm vui tha thứ cho người tội nhân.
 Mẹ là cứu rỗi muôn dân,
 Sinh ra Cứu Chúa cho gian trần này.
 Hồn Mẹ tan biến ngắt ngây,
 Trong tình yêu Chúa tràn đầy yêu thương.
 Giọng ca, tiếng hát, hương thơm,
 Phát ra từ Mẹ làm Người say mê.
 Mẹ là tiếng hát diệu huyền,
 Ca lên tấu khúc nhiệm huyền thiên cung.

D- SỰ LẠ NGÀY ĐỨC MARIA CHÀO ĐỜI

Vào ngày Đức Mẹ sinh ra,
 Họ hàng thân thích đầy tràn niềm vui.
 Song thân cảm tạ mừng vui,
 Chúa thương đến phận hẩm hiu thấp hèn.
 Cất cho con khỏi tử hèn,
 Nỗi buồn ray rứt khô cần không con.
 Người ta khinh để chúng con,
 Cuộc đời cần cõi không con nối dòng.
 Khi con ra khỏi cõi lòng,
 Có nhiều điềm lạ trên không xóm làng.
 Mưa giông gió lớn âm âm,
 Trên không sét nổ sấm vang động trời.
 Cầu vồng xuất hiện trên trời,
 Một điềm báo phúc trên trời sao đây ?

Người ta còn kể trên mây,
 Có mùi của chất diêm sinh hỏa hào.
 Giống như ma quỷ sở lồng,
 Đức Mi đánh đuổi con rồng quỷ vương.
 Ra khỏi nơi chúng nấu nung,
 Để cho bà Chúa Nữ Vương trị vì.
 Ôi Thiên Chúa Cả chỉ vì,
 Yêu thương nhân thế vì tình nghĩa Cha,
 Ban cho người thế Mẹ lành,
 Để người ấp ủ dân lành của Cha.

Đ- MARIA VÔ NHIỄM NGUYÊN TỘI VÀ TRỌN ĐỜI ĐỒNG TRINH.

Thánh Gioakim, cha Đức Mẹ kể lại cho người họ hàng. Chúa Giêsu kể lại cho các Tông đồ của Chúa về hai vấn đề: Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội và Trọn Đời Đồng Trinh.

Thầy sẽ kể cho các con bài học về đức thanh tịnh mà Mẹ Thầy đã để lại trước khi vào tu trong đền thờ lúc đó lên ba tuổi. Hôm đó có lẽ cưới một cô gái ở Nazareth bà con với Sara. Gioakim và Anna cũng được mời tới dự cưới. Cùng đi có cô gái Maria ba tuổi. Cô bé cùng với một số con gái nhỏ có nhiệm vụ tung hoa trên đường cô dâu đi. Họ nói Mẹ rất đẹp

khi còn nhỏ và người ta bàn luận về Mẹ khi cô dâu đến. Thật khó mà nhìn thấy Maria vì cô sống ở trong nhà. Cô thích một cái hang đá nhỏ hơn các nơi khác và cô luôn luôn gọi nó là hang của lễ đính hôn. Khi người ta thấy cô bé tóc vàng, da hồng, duyên dáng người ta đưa nhau vuốt ve. Người ta gọi cô là “bông hoa của Nazareth” hoặc là “viên ngọc của Galilêa” hay hơn nữa “sự bình an của Thiên Chúa”, để kỷ niệm một cái cầu vồng lớn xuất hiện trong giờ khắc cô khóc khi chào đời. Quả vậy Mẹ đã là thế, Mẹ vẫn là thế và còn hơn nữa. Đó là bông hoa của trời và của sự sáng tạo, đó là viên ngọc của Thiên Chúa và sự bình an của Thiên Chúa. Đúng là sự bình an. Thầy là người hiếu hòa. Vì Thầy là Con Thiên Chúa và Con của Mẹ Maria : sự bình an vô tận, sự bình an hy vọng. Ngày đó mọi người đều muốn hôn cô bé và ẵm cô trên đầu gối, nhưng cô tránh những cái hôn và những cái tiếp xúc. Cô nói cách trịnh trọng và lịch sự rằng : “Xin quý vị đừng có vuốt ve con”. Người ta tưởng cô nói vuốt ve cô rồi làm hư những bông hoa cài trên đầu và những cái băng xanh lơ ở cô hoặc làm tuông mấy lọn tóc mà bà Anna đã dóc cho cô. Nhưng cô liền cải chính một cách nghiêm trang : “Con không có ý nói như vậy đâu. Con nói về linh hồn của con, nó thuộc về Thiên Chúa và con muốn rằng : chỉ mình Thiên Chúa được đụng tới nó mà

thôi”. Người ta nói lại cô : Nhưng chúng ta hôn con chứ đâu có hôn linh hồn con. Và cô ta nói : Thân xác con là đền thờ của linh hồn. Người ta không chấp nhận cho dân chúng vào nơi thánh dành cho Thiên Chúa. Con xin quý vị đừng vào nơi thánh”.

Em Alphê người họ hàng lúc đó tám tuổi rất yêu cô Maria. Em cảm động về câu trả lời của Maria. Hôm sau thấy Maria đang ở gần hang đá nhỏ, bận bịu hái hoa, em hỏi : “Maria, sau này em lớn lên thành người đàn bà em có muốn anh là chồng không. Vì Alphê còn đang bận rộn với những xáo trộn của lễ cưới hôm trước. Cô Maria nói : “Em yêu anh nhiều nhưng em không nhìn nhận anh là chồng em. Em nói với anh một điều bí mật : “Em chỉ nhìn thấy linh hồn người ta. Linh hồn em yêu với tất cả trái tim. Em chỉ nhìn thấy Thiên Chúa Đấng thật sống động mà em đã dâng hiến bản thân em cho Người. Đó mới có ba tuổi sắp sửa vào tu trong đền thờ mà đã biết nói như vậy.

Mẹ Thầy là Mẹ Đấng Khôn Ngoan. Thầy là Thiên Chúa, Thầy đã sống trong cô từ lúc cô bắt đầu mang thai trong sự kết hợp với Ba Ngôi toàn thiện.

Rồi Gioakim còn kể với sự soi sáng của Chúa Thánh Thần giống như một tiên tri mà chính ông cũng không hiểu biết gì về điều ông nói. Gioakim là

người công chính rất xứng đáng làm cha Mẹ Chúa Trời. Ông rất khiêm nhường. Ông an ủi con gái ông bằng tình yêu của người cha. Ông giáo huấn cô bằng khoa học của các thầy cả. Vì ông như một giám hộ hòm bia Thiên Chúa. Như một giáo chủ ông đã ca tụng cô : “Đáng vô tì vết sẽ có một ngày sau này một vị giáo chủ lão luyện sẽ công bố cho thế giới biết : “Cô đã đầu thai vô nhiễm nguyên tội”. Đó là một chân lý, chân lý đức tin mà không ai chối cãi được. Mẹ Maria đáng hoàn toàn đẹp đẽ của Thiên Chúa, Đáng đội triều thiên các ngôi sao, mặc các tia sáng của mặt trăng, cô trong sạch và đẹp tốt hơn các tinh tú. Cô là hoàng hậu của các tạo vật, là Mẹ của Đáng Tạo Dựng. Bởi vì Vua Thiên Chúa có Maria là Hoàng Hậu trong Nước của Ngài. Gioakim đã nói tiên tri về cô Maria.

Các môn đệ thưa : Vậy bao giờ chúng con mới được gặp người Mẹ này ? Chúa nói : “Chiều mai sẽ được gặp người Mẹ này”.

Chúa nói những lời này vào trước lễ Vượt Qua của năm thứ hai giảng đạo của Chúa. Tức là vào tháng 3 hoặc tháng 4 năm đó, mùa trăm hoa đua nở.

4- ĐỨC MARIA TRONG ĐỀN THỜ (TĐHN Tr,78).

A- ĐỨC MARIA ĐI TU.

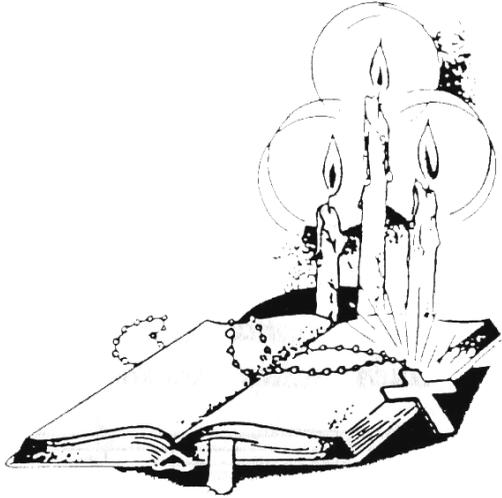
Tới khi Mẹ tuổi lên ba,
 Mẹ tu trong điện nhà Cha đền thờ.
 Dưới quyền bà giáo lỗi đời,
 Tên là An-na lâu đời chân tu.
 Hằng ngày Mẹ học văn thư,
 Thánh Kinh, tu đức chuyên chu nguyện cầu.
 Mẹ cầu với Chúa đã lâu,
 Xin Cha gửi Đấng cứu mau dân Người.
 Mẹ dâng lên Chúa ba lời,
 Khấn nguyện trinh khiết, vâng lời, khó khăn.
 Đó là ba việc hiến dâng,
 Trọn đời xin giữ hiến dâng Chúa Trời.
 Mẹ vâng ý Chúa trọn đời,
 Khi vui lúc khổ cả đời xin cam.
 Đức nghèo Mẹ sống khó khăn,
 Vui trong cảnh sống nghèo nàn áo cơm.
 Đức trinh Mẹ giữ can trường,
 Cho dù có chết không vương tình đời.
 Cuộc đời dâng hiến tuyệt vời,
 Mẹ dâng tất cả Chúa Trời quý yêu.

Trong đền Mẹ cũng gặp nhiều,
 Khổ đau phiền phức với nhiều chị em.
 Có người ghét Mẹ lắm ghen,
 Thấy nhiều chị bạn, bề trên yêu người.
 Thế nên Mẹ cũng phải lường,
 Xử sao cho khéo để người ta yên.
 Mẹ là tu sĩ đầu tiên,
 Tiến dâng Thiên Chúa trọn niềm tin yêu.

B- SONG THÂN CỦA MẸ MARIA
 (TĐHN Tr, 105)

Trong khi Mẹ ở trong đền,
 Chịu tang ông cố gần kề Mẫu thân.
 Cố ông qua được ba năm,
 Đến tang thân Mẫu đi ra về trời.
 Mẹ thương Mẹ khóc các người,
 Nhưng xin vâng ý Chúa Trời định cho.
 Xin Cha cho Mẹ chúng con,
 Ra đi về với cha ông an bình.
 Xin cho thân phụ Gio-kim,
 Gặp cùng thân mẫu tâm tình ngóng trông.
 Nơi đây các vị cha ông,
 Còn đang chờ đợi Chúa Con ra đời.
 Chúa Con cứu chuộc mọi người,
 Thoát vòng tội lỗi lên trời thưởng công.
 Con xin cảm tạ muôn ơn,

*Cha sinh mẹ dưỡng cuộc đời của con.
Biết bao vất vả nuôi con,
Tới khi con lớn vào trong đền thờ
Con chửa trả nghĩa Thái Sơn,
Nghĩa mẹ như nước ơn trời chảy ra.
Kính xin Thiên Chúa ban ân,
Song thân mau hưởng tôn nhan Chúa Trời.*

PHẦN HAI
**ĐỨC MARIA LẬP GIA
ĐÌNH**

5- CUỘC ĐỜI ĐÔI BẠN

(Lc1,27)

*Thế rồi ngày tháng trôi qua,
 Mẹ ta đã tới mười lăm tuổi đời.
 Tuổi này là tuổi yêu đời,
 Trai thời cưới vợ gái thời làm dâu.
 Ít ai bỏ lỡ qua cầu,
 Không tìm đôi bạn nhu cầu lập thân.
 Mẹ ta cũng phải khẩn van,
 Xin cho Ý Chúa thập toàn nơi con.
 Lòng con đã khẩn sắt son,
 Không tìm kết nghĩa tình con với đời.
 Để con chỉ sống một đời,
 Hoàn toàn yêu Chúa mãi đời mới thôi.*

*Giu-se công chính lấy lòng,
 Chàng trai thanh lịch đã từng biết yêu.
 Anh ta thuộc cấp quý yêu,
 Gia đình hoàng tộc mến yêu lâu đời.
 Anh ta thuộc gốc Ge-se
 Cháu con Đa-vit, Giu-đê quê nhà.
 Anh ta cũng ước mong làm,
 Bạn đường nâng đỡ cô nàng Ma-ri.
 Ý này đã nói với thầy,
 Người coi đèn thánh xem thầy nghĩ sao ?*

Thầy khuyên phải khẩn để cho,
 Hợp cùng ý Chúa định cho tốt lành.
 Chính thầy cũng khẩn cũng van,
 Xin cho ý Chúa tỏ ra rõ ràng.
 Thế nên Chúa nhận lời xin,
 Ban cho dấu lạ rõ ràng Giu-se.
 Chiếc gậy bằng gỗ Giu-se,
 Trở ngay bông huệ trong đền tốt tươi.
 Thầy liền công bố ý trời,
 Ma-ri là vợ bạn đời Giu-se.
 Sau tuần cầu nguyện sẽ lên,
 Đền thờ tuyên bố thành hôn mãi đời.
 Giu-se tâm sự bạn đường,
 Tôi xin hứa với cô nương điều này.
 Phần tôi có khẩn trước đây,
 Giữ mình trinh khiết từ rầy về sau.
 Mẹ ta vui sướng nói mau :
 Ôi anh yêu quý tận sâu cõi lòng !
 Chúa Trời se định chí công,
 Ban cho hai bạn cùng chung lời thề.
 Chúng ta dưng trót lời thề,
 Lên cùng Thiên Chúa uy quyền vô biên.
 Chúng ta cảm tạ Chúa liên,
 Đã thương xếp đặt cách riêng việc này.
 Chúng con xin giữ từ đây,
 Cho tròn nghĩa vụ trước đây đã thề.

6- ĐỊNH CƯ Ở NAGIARET.

(Lc 1,26-38).

Lấy chồng thì phải theo chồng,
 Đi đâu có phép vợ chồng mới yên.
 Giu-se trước ở Giu-đê,
 Nhưng sau thất thế phải về Ga-la.
 Nơi đây đất tốt người thủa,
 Có làng có xóm đêm khuya an bình.
 Ở đây có suối có ghềnh,
 Có sông có lạch chảy về miền nam.
 Lại thêm biển lớn Ga-la,
 Với nghề đánh cá hái ra tiền vàng.
 Đồng xanh nội cỏ bao la,
 Chăn nuôi thoải mái ngựa la chiêm bò.
 Ở đây có núi Ta-bo,
 Nhìn xa trông rộng tận bờ biển tây.
 Giu-se ưa thích nghề tay,
 Bào cưa đục đẽo nghề tay của chàng.
 Hằng ngày nhận việc tại gia,
 Làm công kiếm chút trợ gia nhà nghèo.
 Nhiều khi vất vả vì nghèo,
 Thức khuya hoàn tất giao kèo người ta.
 Ma-ri vợ bác âm thầm,
 Lo toan nội trợ ân cần sớm trưa.
 Ngoài ra còn lại thêu thùa,
 Dệt may khung cửi áo quần nội gia.

Cô làm mả miết say sưa,
 Trí lòng luôn nghĩ Người Cha trên trời.
 Vì yêu Chúa Cả trên trời,
 Cô dâng mũi chỉ lên trời ngợi khen.
 Cô dâng những cái thoi len,
 Dệt lên bức thảm ngợi khen Vua trời.
 Lạy Vua Chúa Tể trên trời,
 Xin ban dân Chúa sống đời bình yên.
 Xin mau cứu giúp dân riêng,
 Thoát vòng u tối tội khiên muôn đời.

7- GIÂY PHÚT ĐIỆU HUYỀN

(Lc 1,31).

Gia đình thánh thất âm thầm,
 Việc ai người nấy ân cần vui tươi.
 Giu-se yêu bạn mến thương,
 Thỉnh thoảng bỏ việc tới nơi vợ hiền.
 Cả hai tâm sự nỗi niềm,
 Cuộc đời vất vả ở miền nam Do.
 Nơi đây đất chật người đông,
 Làm ăn chen chúc bôn chôn cả ngày.
 May ra kiếm được ở đây,
 Tiền ăn tiền chợ qua ngày là hên.
 Ở nam gần mộ tổ tiên,
 Hàng năm kính vái tổ tiên ông bà.
 Họ hàng thân thích gần nhà,

*Thăm nom trao đổi tình nhà nước non.
 Đôi khi thăm viếng Si-on,
 Dâng lời cầu nguyện cho hồn tổ tiên.
 Nhưng nay xa cách đền thiêng,
 Ít khi lui tới Gia-liêm nguyện cầu.
 Chúng ta hợp ý kêu cầu,
 Để Cha trợ giúp nhu cầu chúng ta.
 Thế rồi trở lại chỗ anh,
 Tiếp tay công việc của anh đương làm.*

Maria tiếp tục đưa thoi, đôi tay cô lạnh lẽo giữa khung cửi. Cô kéo những sợi chỉ còn nhỏ hơn sợi tóc của cô. Linh hồn cô dệt một cái thảm tình yêu từ đất lên đến trời. Đó là những tác động yêu mến dâng lên Thiên Chúa như con thoi trong khung cửi. Rồi cô nghĩ tới nhu cầu của nhà cửa, của người chồng, của tâm hồn và Thiên Chúa. Cô hát, cô cầu nguyện. Chẳng bao lâu chiếc thảm mẫu nhiệm được dệt bằng tình yêu đã nối đất với trời. Rồi nó biến thành những sợi nhỏ bền toàn vẹn chắc chắn. Đó là những nhân đức tuyệt vời của cô. Nhưng những nhân đức này bay ra khỏi con thoi mà cô tưởng là của cô nhưng thực ra nó thuộc về Thiên Chúa.

Con thoi là ý muốn của Thiên Chúa. Trên đó được cuộn ý muốn của cô, Người Nữ Đồng Trinh vĩ

đại của Israel, Đấng mà thế giới không biết, nhưng Thiên Chúa biết. Ý muốn của cô tan chìm trong ý muốn Thiên Chúa. Hai ý muốn làm thành một. Chiếc thảm nở đầy hoa tình yêu, hoa thanh khiết, những vinh quang của hoa tím, hoa lài. Tất cả mọi nhân đức đều nở đầy hoa trên chiếc thảm tình yêu mà cô trải ra từ đất lên đến trời như mồi mọc Đấng Chí Tôn ngự xuống. Cô tung quả tim của cô và hát : Cầu mong người yêu tôi xuống trong vườn yêu của Người. Cầu cho người yêu của tôi xuống trong vườn của Người, một mảnh đất thơm tho, đầy hoa trái ... Tôi thuộc về Người yêu của tôi và Người yêu của tôi thuộc về tôi. Người sẽ no thỏa giữa các bông hoa.

Rồi trong không trung phát ra tiếng nói của trời cao : Em đẹp chừng nào! Môi em tinh tuyền như mật ong, em là vườn rào kín, là suối nước niềm phong ! Em đẹp chừng nào !

Và ngay lúc đó sứ thần Gabriel hiện xuống : Kính chào Trinh Nữ đầy ân phúc Thiên Chúa ở cùng Trinh Nữ. Nghe lời chào, Trinh Nữ bối rối và hỏi :

*Lời chào đó có ý gì ?
Sứ thần thưa lại chẳng trì hoãn lâu.
Ma-ri đừng sợ lo âu,
Này bà được nghĩa từ lâu ơn Trời.*

Bà sẽ thụ thai Con Trời,
 Sinh ra cho Chúa một người Con Trai.
 Đặt tên con trẻ Giê-su,
 Người là Cứu Chúa từ lâu mong chờ.
 Ma-ri thưa lại mấy lời :
 «Việc này khó quá với người của tôi,
 Vì tôi không biết việc đời,
 Sinh con để cái nối đời tương lai ».

Sứ thần lên tiếng nói dài :
 «Thánh Thần Thiên Chúa được sai đến Bà.
 Người mau phủ bóng trên Bà,
 Thế nên quý tử sẽ là Con Trời.
 Con Ngài Chúa Cả tuyệt vời,
 Chính Cha phép tắc trên trời làm nên.
 Kìa I-sa đã cao niên,
 Mà nay đã có thai trên sáu trăng”.

Ma-ri thưa lại sứ thần :
 “Này tôi tớ nữ xin vâng lời truyền”.
 Sứ thần cáo biệt đi lên,
 Bay về thiên quốc gần bên Chúa Trời.
 Bỗng ngay lúc đó từ trời,
 Ngôi Hai xuống ngự trong người Ma-ri.
 Ôi giây phút quá quyền uy,
 Ngôi Hai Thiên Chúa thực thi xuống trần.
 Ngự ngay trong dạ tuyệt trần,
 Trong lòng Trinh Nữ dưới trần Ma-ri.

Chúa Trời phép tắc quyền uy,
 Lòng con vui sướng chẳng suy cho cùng.
 Hỡi muôn dân nước vui mừng,
 Chúng ta người thế hãy cùng hân hoan.
 Hợp cùng muôn vật đồng ca,
 Vui mừng Con Chúa xuống trần cứu dân.
 Vui lên các đảo xa xăm,
 Bầu trời trái đất ngũ hành vui lên,
 Núi sông thác nước ca khen,
 Kinh ngư thủy tộc vui lên đi nào !
 Muông rừng dã thú đồng hoang,
 Chim trời cá biển hoan ca vui mừng.
 Vì nay Đấng Thánh cứu trùng,
 Đã sinh xuống thế sống chung loài người.
 Hỡi con nguyên tổ đáng thương,
 Vui lên trong Chúa đã thương làm người.
 Nguồn ơn cứu rỗi bởi trời,
 Ngày nay gần đến phá đời sống ngu.
 Phá tan tội lỗi mây mù,
 Bao vây người thế vô cùng khổ đau.

8- BỨC XÚC CỦA GIA TRƯỞNG GIUSE. (Mt 1,19).

*Giu-se công chính rạng ngời,
 Con giòng Đa-vít tuyệt vời Ge-sê.
 Hằng ngày ông vốn say mê,
 Cầu xin Thiên Chúa bằng yên tâm hồn.
 Ông vui với cảnh lao công,
 Coi thường vất vả trong công việc nhà.
 Ông hay tới Mẹ hỏi han,
 Linh hồn thân xác bằng an thế nào ?
 Mẹ vui kể chuyện ngày nào,
 Ở trong đền thánh học bao điều cần.
 Lại khuyên ông hãy ân cần,
 Cầu xin với Chúa điều cần cho ông.
 Cho nhà cho cả tôi, ông,
 Nhưng nay ông cảm thấy buồn không yên.
 Thấy bà ra khác lời thề,
 Giữ mình trinh khiết trọn bề đã đoan.
 Ông liền tính trốn bình an,
 Nhưng rồi thần sứ báo an ông rằng :
 “Giu-se chớ có phân vân,
 Hãy đem hiền nội cứu mang về nhà.
 Do quyền Chúa Thánh Thần ra,
 Ma-ri thai nghén Con Cha trên trời.
 Trai nhi sẽ được ra đời,*

Đặt tên con trẻ tuyệt vời Giê-su.
 Chính Ngài giải thoát mây mù,
 Bởi do lầm lỗi con tư Chúa Trời.
 Tiên tri nay ứng nghiệm lời :
 Một Trinh Nữ sẽ sinh Người Con Trai,
 Em-ma-nu-én tên Ngài,
 Nghĩa là Thiên Chúa ở hoài bên ta.
 Tỉnh rồi ông mới nhận ra,
 Đến xin thú lỗi cùng Bà Ma-ri.
 Hai người quì gối van xin,
 Xin Cha thứ lỗi chúng sinh lỗi lầm.
 Xin Người chúc phúc bình an,
 Ban cho gia thất muôn ân xác hồn.

9- ĐỨC MARIA ĐI THĂM CHỊ HỌ

(Lc 1,39-56).

Từ khi Mẹ đã mang thai,
 Khoảng chừng hai tháng mấy ngày trở lên.
 Mẹ xin gia trưởng Giu-se,
 Đi thăm chị họ ở miền phía nam.
 Hừng đông thức giấc ban mai,
 Ma-ri chào tạm chủ gia nhà mình.
 Lên đường thăm viếng bà rì,
 Tên là I-sa chị mình miền nam.
 Nam Do xa cách Na-gia,
 Khoảng chừng trăm bốn đường xa cách nhà.

Biết bao cách trở xa xăm,
 Đường đi dốc dốc khó khăn cũng đành.
 Tới nơi nhà bác Gia-ca,
 Mẹ chào chị họ I-sa thăm tình.
 Lời chào của Mẹ thành lành,
 Tới tai chị họ cảm linh lạ lùng.
 Con trong dạ chị nhảy mừng,
 Khiến bà cảm động reo mừng thánh ân.
 Thánh Thần soi sáng bà ngâm :
 “Em, Người có phúc bao ân lạ lùng,
 Trỗi hơn nữ giới ngàn trùng,
 Thai nhi trong dạ em cùng đang mang.
 Tràn đầy ơn phúc Chúa ban,
 Bởi đâu tôi được Mẹ thăm tận nhà.
 Tai tôi vừa đón lời thăm,
 Hài nhi trong dạ nhảy nâng cõi lòng.
 Ôi Em thật đáng suy tôn,
 Vì Em tin Chúa thành công mọi điều”.

Bấy giờ Ma-ri ca lên :
 “Hồn con ca ngợi dâng lên Chúa Trời,
 Trí con hớn hở vui cười,
 Vì đây Thiên Chúa cứu đời chúng con.
 Con là tỳ nữ Chúa tôn,
 Người thương nhìn tới phận con thấp hèn.
 Từ nay mãi tới thu thiên,

Người ta ca chúc con hiền phúc ân.
 Chúa quyền cao cả bao la,
 Ban cho con biết bao là trọng ân,
 Danh Người chí thánh ca vang,
 Mọi đời thương xót phàm nhân kính Người.
 Chúa cao giương sức mạnh Người,
 Đẹp tan lòng trí của phường tự kiêu.
 Người nâng phận nhỏ cao siêu,
 Hạ người quyền thế triệt tiêu chức quyền.
 Nghèo đói Chúa cho phủ nguyện,
 Giàu sang Chúa đuổi về liền tay không.
 It-diên được Chúa đoái trông,
 Rồi Người còn hứa cha ông thế này :
 Ab-ram con cháu đầy đầy
 Đời này, đời nọ dựng xây nghiệp nhà.
 Ma-ri ở với I-sa,
 Chừng ba tháng đoạn về nhà cố hương.

10- ĐỨC MARIA TRONG NGÀY CHÚA SINH RA (Lc 2,1-20).

A- DIỄN TIẾN SỰ KIỆN.

Ngày kia hoàng đế Gus-tô,
 Kiểm tra dân số lệnh cho các thành.
 Đây lần thứ nhất kiểm tra,
 Kiểm tìm dân số khám nhà trong dân.
 Việc này thực hiện hơi căng,
 Qui-ri tổng trấn nước nhà Sy-ra.
 Ông ra lệnh xuống cho dân,
 Phải về nơi chốn thị thành sinh ra,
 Ghi tên tuổi tác thuộc gia,
 Nộp cho nhà nước Sy-ra thi hành.
 Mọi người về chốn quê nhà,
 Ghi tên tuổi tác nộp nhà nước ta.
 Giu-se từ chốn Na-gia,
 Thuộc miền Ga-li bắc phần It-ran,
 Phải về quê quán thành Đa,
 Trong làng Bet-lem Giu-đa nam phần.
 Cùng đi hiền nội cô Ma,
 Có thai nhiều tháng đã gần ngày sinh.
 Bét-lem đất chật người thêm,
 Tìm nơi tạm trú không êm chút nào.
 Rảo qua quán trọ tìm vào,

Người người từ chối chẳng cho trú nhờ.
 Giu-se vất vả thần thờ,
 Chiều về đã muộn đêm thời sắp buông.
 Khí trời se lạnh mùa đông,
 Ma-ri cảm thấy hơi lo trong lòng.
 Sau cùng phải chạy ra đồng,
 Tìm nơi tạm trú, mục đồng canh đêm.
 Đêm về vắng lặng khá yên,
 Chiên bò mục tử triền miên giấc nồng.
 Giu-se nằm thức chong chong,
 Không sao chợp mắt cho lòng được yên.
 Ma-ri thấy bụng không yên,
 Hiểu ngay Chúa muốn đang đêm chào đời.
 Ma-ri sửa soạn cho Người,
 Nơi nằm chẳng có bây giờ tính sao ?
 Loay hoay tìm khắp chuồng bò,
 Chẳng còn chỗ quý dành cho Con Trời.
 Chỉ còn một chỗ nhất đời,
 Đó là máng để bò xơi cỏ đầy.
 Chỗ này có lẽ ấm đây,
 Khăn to Mẹ trải phủ đầy trên rơm.
 Giu-se, Mẹ Chúa xin ơn,
 Cả hai nguyện Chúa ban ơn an bình.
 Chúa sinh nằm máng cỏ lành,
 Mẹ Ngài quì lạy tâm tình mến yêu.
 Vẳng nghe tiếng hát ca siêu :

Vinh danh Thiên Chúa chốn thiên côi hằng.
 Bình an dưới thế người lành.
 Thiên thần hiện báo tin lành nhiều nơi.
 Mục đồng cũng được báo tin,
 Rủ nhau cùng đến để xem sự tình.
 Tới nơi họ thấy Chúa sinh,
 Nằm trong máng cỏ tốt xinh an bình.
 Họ ca tụng Chúa Thánh Linh,
 Đã cho họ biết Chúa sinh côi đời.
 Chiêm tinh mấy vị lỗi đời,
 Cũng tìm đến bái Vua Trời mới sinh.
 Họ dâng bảo vật Ấu Nhi.
 Vàng ròng, mộc dược và bình nhũ hương.

B- TIẾNG NÓI MỤC ĐỒNG.

Hỡi ai hãy lắng nghe đây,
 Niềm vui chan chứa chốn đây đầy tràn.
 Hôm nay Thiên Chúa chúng ta,
 Giáng trần sinh xuống bên ta lạ lùng.
 Người sinh trong chốn hang cùng,
 Nghèo nàn khổ cực trong thùng cỏ tươi.
 Ôi Chúa cao cả trên trời,
 Giàu sang phú quý muôn đời chẳng vơi.
 Thế mà nay xuống ở nơi,
 Mùi hôi cỏ ướt lại hơi phân bò.

Người sinh trong chốn hang bò.
 Làm gương cho những tâm hồn Chúa yêu.
 Ôi cao cả Chúa tình yêu !
 Vì thương nhân thế chịu nhiều khổ đau.
 Hỡi người dương thế hãy mau,
 Đến thờ lạy Chúa cao sâu xuống trần.
 Chúa ơi, con rất hân hoan,
 Được vui đón Chúa nhân lành biết bao.
 Xin cho con biết sống sao,
 Đáp tình của Chúa đã trao loài người.
 Mừng vui lên hỡi loài người,
 Hãy ca hãy hát tình Người, yêu ta.
 Hỡi muôn loài vật quanh ta,
 Mừng vui cất tiếng ngợi ca Chúa Trời.

11-ĐỨC MARIA DÂNG CHÚA TRONG ĐỀN THỜ (Lc 2,22-40).

Đến ngày thanh tẩy các Ngài,
 Mẹ đem Ấu Chúa lên đền hiến dâng.
 Môi-sê luật cũ phải vâng,
 Con đầu trai giới tiến dâng Chúa Trời.
 Dâng theo của lễ chim trời,
 Đôi chim cu gáy hoặc bồ câu non.
 Gia-liêm có một sứ ngôn,
 Tên ông quen gọi Si-mon đền thờ.
 Ông người công chính trông chờ,

*Nguồn ơn cứu độ của người It-ran.
Thánh Thần thúc giục ông ra,
Gặp ngay Ấu Chúa hiến dâng Chúa Trời.
Ông liền chúc tụng lên lời,
Đã ban phúc lớn gặp nơi Con Người.*

*Tiên tri ông báo nhiều lời,
Về người Con Chúa, Mẹ thời mắc lây.
Nhiều người chống đối Chúa thay !
Chúa nên bìa miệng cho ai chống Người.
Mẹ Người một lưỡi gươm rơi,
Thâu qua lòng Mẹ rã rời tâm can.*

*Ở đây có nữ An-na,
Tuổi cao sống tại nhà Cha, đền thờ.
Hằng ngày chay tịnh trông chờ,
Ơn Trời cứu độ dân Người It-ran.
Bà liền nói trước cho dân,
Về Con Trẻ ấy cho đoàn người nghe.
Ma-ri ghi nhớ lắng nghe,
Mọi điều về Chúa suy liên trong lòng.
Giu-se, Mẹ Chúa một lòng,
Cám ơn Thiên Chúa ban cho yên hàn.
Trở về sống tạm miền nam,
Cuộc đời mai ẩn trong gia đình mình.*

12- TRỐN SANG AI CẬP (Mt 2,13).

A- GIẾT TRẺ Ở BET-LEM (Mt,2,16).

*Bet-lem Ấu Chúa ra đời,
 Dưới triều hoàng đế đương thời Hê-rô,
 Giu-đê miền đất nam Do,
 Có nhiều dấu lạ trời cho hiện hình.
 Báo rằng có Chúa giáng sinh,
 Người sẽ cai trị dân riêng Chúa Trời.
 Dân riêng dân Chúa của trời,
 Đó là Do-thái ngàn đời rạng danh.
 Mấy nhà đạo sĩ nổi danh,
 Ngắm nhìn trái đất hành tinh bầu trời.
 Thấy hình sao lạ trên trời,
 Hiện ra trên chõ bầu trời It-ran.
 Báo cho họ biết có Vua,
 Sinh ra trong nước It-ran lầy lừng.
 Thế nên họ rất vui mừng,
 Đi tìm Ấu Chúa chúc mừng ngợi ca,
 Họ vào Giê-rut đô thành,
 Hỏi han tìm kiếm Vua sinh chốn nào.
 Cả thành thấy vậy xôn xao,
 Ai ai cũng hỏi vua nào mới sinh ?
 Hê-rô bạo chúa hay ghen,
 Sợ rằng mất chức mất quyền nay mai.*

Nên vua ra lệnh tìm ai,
 Mới sinh ở chốn trần ai nơi nào ?
 Thánh Kinh đã nói thế nào ?
 Về vua mới hiển chốn nào nơi đây ?
 Mấy nhà thông thái ở đây,
 Lọc tìm Kinh Thánh xưa rầy nói sao ?
 Họ liền trình với Hê-rô,
 Bet-lem miền ấy là thôn tuyệt vời.
 Nơi đây vua mới ra đời,
 Về sau cai trị muôn đời It-ran.

Mấy nhà đạo sĩ hỏi han,
 Bái chào Hê-rô vấn an nhiều điều.
 Hê-rô dặn hãy đi điều,
 Tìm ra vua mới vào triều trẫm hay.
 Ba nhà đạo sĩ đi ngay,
 Và kìa vui sướng lạ thay trên trời.
 Sao tua tái xuất dẫn đường.
 Đến ngay nơi chốn Vua Trời mới sinh.
 Nhìn vào trông thấy Ấu Nhi,
 Giu-se gia trưởng đang quì ngay bên.
 Ma-ri bỗng Chúa ngồi bên,
 Ba vua bái lạy dâng lên kho tàng.
 Nhũ hương, mộc dục, khối vàng,
 Xin Vua nhận tấm lòng thành biết ơn.

Đoạn họ cáo biệt lên đường,
 Ra về bản xứ quê hương của mình.
 Họ không trở lại kinh thành,
 Báo cho Hê-rô vua lành ở đâu.
 Hê-rô thấy vậy lo âu,
 Bực mình ra lệnh giết sau mấy ngày.
 Các em sinh tại nơi đây,
 Trong vùng Bet-lem theo ngày điều tra.
 Từ hai tuổi xuống không tha,
 Thế là ứng nghiệm từ xa lời này :
 Ra-ken than khóc la rầy,
 Con mình bị giết khổ thay đời bà.
 Trong cuộc tàn sát dã man,
 Số em bị giết hai ngàn có dư.

B- TRỐN RA NƯỚC NGOÀI (Mt 2,13).

Máy nhà đạo sĩ ra về,
 Giu-se lại có mộng về trong đêm.
 Chiêm bao báo gấp làm liền,
 Giu-se liệu cách đi lên đường trường.
 Cả ba cùng trốn lên đường,
 Lánh sang đất khách kịp thời kéo nguy.
 Hê-rô quyết giết Giê-su,
 Để đời ông được êm ru sống hoài.

Giu-se cứ ở bên Ai,
 Đến khi thần báo bỏ Ai trở về,
 Giu-se vội vã đi thuê,
 Con lừa hàng xóm đi về bên Ai.
 Ma-ri bỗng Chúa trên tay,
 Ngồi trên con vật có tài đi xa.
 Giu-se đi trước con lừa,
 Đi đầu dẫn lối đường xa gập ghềnh.
 Nhà nghèo không giám thuê xe,
 Vừa đi vừa nghỉ mọi bề dân Cha.
 Chiều về bóng ngả xiên ngang,
 Cả ba vào quán nghỉ qua đêm dài.
 Sáng mai đi tiếp đường dài,
 Cầu xin Chúa Cả an bài bằng an.
 Hai bên rừng núi bạt ngàn,
 Đôi khi có suối chảy qua đường trường.
 Đường đi ít thấy bóng người,
 Đôi khi cũng sợ cướp đường trên người.
 Nhưng rồi mọi sự nhờ trời,
 Cả ba đã tới nước người bên Ai.
 Giu-se rảo bước tìm nơi,
 Để cho Mẹ nghỉ Con ngơi dễ dàng.
 Rất may gặp thấy một nhà,
 Bên dòng sông nước sẵn sàng cho thuê.
 Khí trời mát dịu gió êm,
 Cả ba vào trú nghỉ yên một thời.

Nước Ai nhộn nhịp đông người,
 Làm ăn vui vẻ người người chuyên chăm.
 Ở đây đồng cỏ tràn lan,
 Lâu đài dinh thự giàu sang hàng nghìn,
 Xa xa cao vút tháp kim,
 Vươn cao tới tận mây xanh trên trời.
 Nhiều khu lăng tẩm lâu đời,
 Cửa nhiều vua chúa nhiều thời khác nhau.
 Họ xây rất đẹp bền lâu,
 Có cây phong cảnh sắc màu đổi thay.
 Sông Nil nhiều cá rô phi,
 Người dân thoải mái vãi chài trên sông.
 Đôi khi có những khúc sông,
 Có nhiều cá sấu dài to lạ thường.
 Dài năm sáu mét là thường,
 Nên người qua đó khinh thường sẽ nguy.

Giu-se sau mấy ngày ngơi,
 Lại đi tìm việc với người địa phương.
 Ông quen làm mộc lâu đời,
 Nên nay lại tiếp cuộc đời xẻ cưa.
 Ông làm đồ gỗ trong nhà,
 Kiếm tiền chi phí cho gia đình mình.
 Mẹ ta lại tiếp việc mình,
 Lo về nội trợ gia đình sớm hôm.

Hằng ngày săn sóc Chúa Con,
 Còn non còn dại đòi công sức nhiều.
 Chúa Con vui khỏe sống đều,
 Mẹ chăm, điều dưỡng với nhiều công phu.

Xa quê đã mấy cái thu,
 Giu-se Mẹ Chúa nhớ khu vườn nhà.
 Nhớ nhà ở bắc Na-gia,
 Nhớ đền thánh Chúa miền nam nước này.
 Nhớ mồ cha mẹ, các thầy,
 Nhớ người thân thích xa rầy đã quen.
 Sao nay đã có tay nghề,
 Hay còn nghèo túng vụng về như xưa ?
 Hy vọng mau chóng về nhà,
 Có ngày tái ngộ xóm làng thân quen.
 Hằng ngày gia trưởng, Mẹ hiền,
 Cầu xin cùng Chúa sớm về quê hương.

13- TRỞ VỀ NAGIARET (Mt 2,22).

Thời gian thấm thoát xa quê,
 Hê-rô chung kiếp đi về tổ tiên.
 Mộng thần lại hiện bên Ai,
 Giu-se nghe vắng bên tai nói rằng :
 “Hãy đem con trẻ về làng,
 Cùng đi với Mẹ sẵn sàng dìu con.

Giu-đê vùng đất nam Do,
 Kể thù hại trẻ chẳng còn sống đâu”.
 Ông liền chỗi dậy vâng mau,
 Cả ba sửa soạn cùng nhau lên đường.
 Đường đi dốc dác khó lường,
 Ngoằn nghèo lởm chởm đá vung gồ ghề.
 Chúa ta chân vẫn chưa quen,
 Đi theo Mẹ dắt ngay bên cạnh Người.
 Giu-se tay xách cái rương,
 Ít đồ linh kính cuộc đời gian nan.
 Gắng công gắng sức vượt qua,
 Con đường xa lạ trải ra trước người.
 Đêm vào quán trọ nghỉ ngơi,
 Hôm sau lại tiếp con đường phải đi.
 Đường trường muôn dặm khó đi,
 Đá xanh lởm chởm lối đi gập ghềnh,
 Nhưng rồi sự khó chẳng nề,
 Ba người đã tới đường về Na-gia.
 Con đường tương đối dễ qua,
 Gắng lên chút nữa La-gia đã gần,
 Giu-se rảo bước gần nhà,
 Bà con lối xóm đã ra đón người.
 Vui mừng tay bắt miệng cười,
 Chào ông chào bác, họ đương xóm làng.
 Xa quê gần chục cái xuân,
 Người già nét mặt đổi ra khác rồi.

Khi đi Mẹ bế Ấu Nhi,
 Khi về Mẹ dẫn Đồng Nhi tới làng.
 Dân làng vui đón Thánh gia,
 Từ nay lại có một gia đình về.
 Giu-se đi thẳng vào hè,
 Mở toang cái cửa bản lề đã long.
 Ba người cùng bước vào trong,
 Ngôi nhà đã cũ bên trong đổi rồi.
 Mọi cái xuống cấp quá rồi,
 Nay mai phải sửa phải bồi chỗ hư.
 Mẹ ngồi nghỉ chút giãn lưng,
 Dâng lời cảm tạ Chúa đưa về nhà.
 Xin cho cuộc sống mọi nhà,
 Bằng an mạnh khỏe xóm làng yên vui.
 Chúa về Na-gia thật vui,
 Lú lo kể chuyện đường đi mới rồi.
 Máy người hàng xóm tới chơi,
 Nhìn xem cháu nhỏ Giê-su mới về.
 Ứng lời Kinh Thánh nói về,
 Na-gia quê quán chính tề đón Vua.
 Vậy nên người thế nói ra,
 Người ta gọi Chúa người làng Na-gia.

Ở đây cuộc sống bình an,
 Mẹ lo công việc trong nhà như xưa.

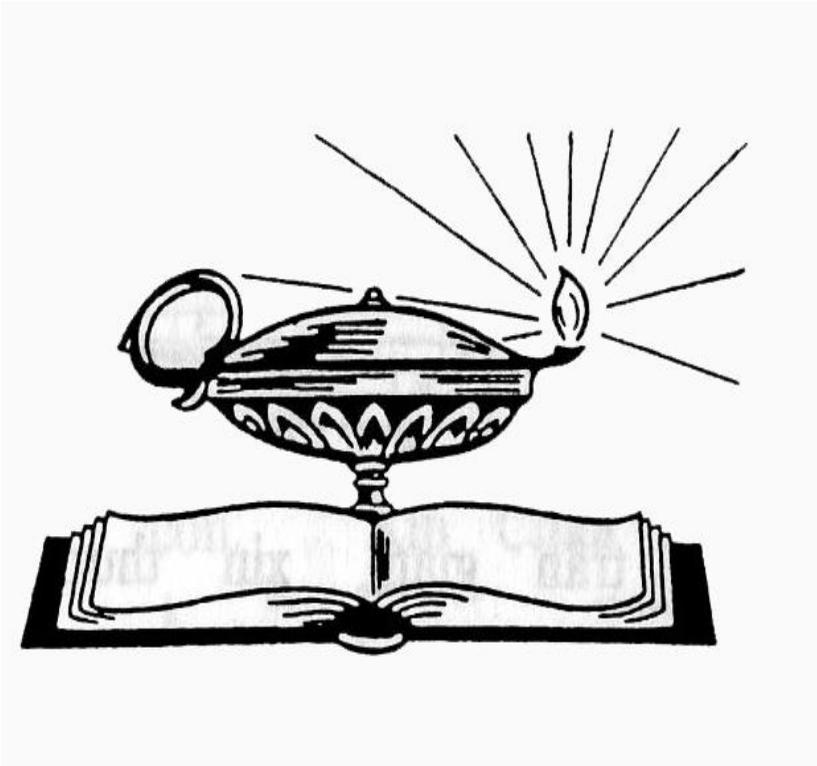
Nấu ăn giặt giũ theo thùa,
 Dạy con tiếng nói lời thưa hằng ngày.
 Dạy con chữ viết cho ngay,
 Có hàng có lối trình bày cho xinh.
 Lại lo tắm rửa cho Em,
 Thay quần đổi áo theo lễ thói quen.
 Giúp Em lễ phép lưu truyền,
 Đọc kinh Thánh Vịnh luật truyền xa xưa.
 Giu-se sau cuộc sửa nhà,
 Bắt đầu làm mộc trong nhà đã quen.
 Dân làng cũng có thói quen,
 Đến thuê ông sửa ông khoen nhiều đồ.
 Có người đóng tủ sửa đồ,
 Cái bàn chiếc ghế trong phòng khách sang.
 Việc nhà cứ thế trôi qua,
 Âm thầm lặng lẽ hiến dâng Chúa Trời.
 Giê-su học một biết mười,
 Chẳng cần rèn tập cho Người điều chi.

14- LẠC MẮT CHÚA TRONG ĐỀN THỜ

(Lc 2,46).

Giê-su gần tuổi mười ba,
 Giu-se, Mẹ Chúa cả ba lên đền.
 Hằng năm gia thất thói quen,
 Hành hương lễ thánh tại đền Gia-liêm.

Năm kia đã có một phen,
 Lễ xong tất cả ra về bằng yên.
 Giê-su ở lại trong đền,
 Ông bà không biết ra về lặng thinh.
 Ông bà cứ tưởng đình ninh,
 Cậu đi với nhóm bộ hành cùng quê.
 Nhưng khi tất cả ra về,
 Mới hay thiếu Chúa không về cũng nên.
 Ông bà quay lại thánh đền,
 Tìm con lạc mất đã liền ngày ba.
 Tâm hồn rạo rức xốn xang,
 Đi tìm khắp chốn lòng tăng nỗi buồn.
 Nhưng kìa con đứng giữa phòng,
 Kinh sư tiến sĩ hỏi luôn nhiều phần.
 Mọi người kinh ngạc trí thần,
 Khôn ngoan sắc sảo có thần hộ thân.
 Ông bà phỏng vấn con rằng :
 Sao con làm thế mẹ cha phải tìm.
 Việc Cha Con phải lo đi,
 Thi hành trọn ý tâm tình của Cha.
 Đoạn Người đi với ông bà,
 Ra về quê cũ là làng Na-gia.
 Ở đây vâng phục mẹ cha,
 Khôn ngoan tiến phát xác lành lớn mau.
 Ma-ri ghi nhớ lời mau,
 Suy đi nghĩ lại thấm sâu trong lòng.

PHẦN BA
**ĐỨC MARIA ĐI TRUYỀN
GIÁO VỚI CHÚA**

15- TIỆC CUỐI CA-NA (Ga 2,5).

*Ra đi tiệc cưới Ca-na,
 Xóm làng vui nhộn tại nhà tân hôn.
 Mặt vui tay bắt miệng hôn,
 Hai bên trai gái ôm hôn chào mừng.
 Cô dâu chú rể tung bừng,
 Trình phô áo cưới sắc hường tươi vui.
 Khách mời dự tiệc tới lui,
 Thân bằng quyến thuộc đến vui chúc mừng.
 Ma-ri Mẹ Chúa đi cùng,
 Chúa Con cũng tới đi cùng Mẹ ta.
 Cả phòng tiệc cưới rum ra,
 Rượu ngon, rượu mạnh đưa ra khách mời.
 Người ta ăn uống vui cười,
 Hơi men nồng nặc phát lời lung tung.
 Rượu vào ngôn xuất rất sung,
 Ai ai cũng nói cười rung cả phòng.
 Tiệc vui mới được nửa lòng,
 Gia nhân kêu hết rượu nồng thật xui.
 Chủ nhà chạy tới chạy lui,
 Lo sao chạy chữa kẻo nguy phen này.
 Thiếu rượu làm bẽ mặt mày,
 Quản gia chú rể mặt mày tái xanh.
 Nhác trông Mẹ thấy bất an,
 Mẹ liền chạy tới thưa van Chúa rằng :*

“Con ơi, họ hết rượu mà,
 Xin Con cứu giúp họ qua cơn này”.
 Chúa liền nói với họ ngay :
 “Đổ đầy chum nước trong quây phòng ăn”
 Vâng lời đổ nước đầy dần,
 Chúa truyền múc nước lấy ra tiếp người.
 Nước thành rượu tốt tuyệt vời,
 Cả nhà lại thấy tiếng cười vang lên.
 Quản gia đốc đám vui êm,
 Sững sờ rượu ấy tặng thêm lạ lùng.
 Chẳng ai biết rượu đầy chum,
 Chỉ người phục dịch ý chừng biết thôi.

Tiệc xong khách đã đi rồi,
 Chủ nhà tới Mẹ họ ngồi kê bên.
 Họ thưa với Mẹ rất êm :
 Cám ơn Bác đã thương em rất nhiều.
 Rượu ngon nửa bữa triệt tiêu,
 Lòng em nó nóng như thiêu trong lò.
 Nhiều người còn muốn uống no,
 Rủ thay rượu hết chẳng còn đưa lên.
 Em lo chạy chữa kiếm thêm,
 Nhưng không tìm được ai thêm chút nào.
 Rất may bác đã giúp cho,
 Rượu ngon nhiều quá uống không hết thùng.

Chúng em rất đổi vui mừng,
 Cám ơn bác đã thương cùng chúng em.
 Mẹ ta bảo họ đi lên,
 Cám ơn Chúa đã làm thêm rượu này.
 Chính Người đã giúp việc này,
 Ban cho em được vui ngày tân hôn.
 Ôi thật quý báu cho ông !
 Ngày vui lịch sử của ông kéo dài.
 Các ông hãy cám ơn Ngài,
 Ngài thương cứu giúp cái ngày thành hôn.

16- CHÚA TẠM BIỆT ĐỨC MẸ ĐI TRUYỀN GIÁO.

Thời gian thấm thoát trôi qua,
 Tới nay Chúa đã thập tam tuổi đời.
 Đa phần Chúa ở tại nơi,
 Na-gia thôn đã là nơi an bình.
 Người ta cứ tưởng Chúa sinh,
 Là con Giu-sé, Ma-ri người trần.
 Nhưng Người Con của Chúa Cha,
 Hạ thân xuống cõi gian trần cứu dân.
 Tới nay Ngài phải xuất thân,
 Loan truyền Nước Chúa cho dân Chúa Trời.
 Thế nên Chúa đã có lời :
 Tạm xa Mẹ Thánh lên đường thi ân.

Mẹ ơi, đã đến thời gian,
 Con xa cách Mẹ đi làm sứ ngôn.
 Dạy cho người thế biết tôn,
 Kính thờ Thiên Chúa cho tròn phận con.
 Nay Con chào Mẹ của Con,
 Lên đường sứ vụ Tông Đồ Cha sai.
 Chắc rằng còn có những ngày,
 Mẹ Con gặp lại tỏ bày tâm tư.
 Xin Mẹ cũng nhớ thực thi,
 Cầu cho Con được ra đi an bình.
 Mẹ ta thừa lại con mình,
 Cám ơn Chúa Cả thiên binh trên trời,
 Đã ban Con Chúa bỏ trời,
 Xuống trần dạy dỗ loài người sống lành.
 Nay Con vâng lệnh Chúa Cha,
 Thi hành sứ vụ của Cha đã truyền.
 Mẹ xin hợp ý Chúa truyền,
 Cầu cho nước Chúa loan truyền khắp nơi.
 Chúc Con mạnh khỏe lên đường,
 Cầu cho Mẹ được vâng lời Chúa Cha.

17- THÁNH GIUSE QUA ĐỜI

(lưu truyền).

Giu-se nay đã cao niên,
 Tuổi già sức yếu đau liên cả mình.

Của ăn chẳng giúp được gì,
 Thâu đêm không ngủ nghĩ mình sắp qua.
 Ông cũng cố gắng nói ra,
 Mấy lời tâm sự tỏ ra tâm tình.
 Ông yêu, ông kính vợ mình,
 Nhờ nàng giúp đỡ gia đình luôn an.
 Nay tôi số mệnh sắp qua,
 Có lời từ biệt cả Bà cả Con.
 Chúc Bà và cả người Con,
 Sống sao tốt đẹp trước tôn nhan Trời.
 Sau này cũng sẽ về trời,
 Hưởng tôn nhan Chúa trên trời cao sang.
 Xin Bà tha thứ lỗi lầm,
 Đôi lần tôi đã làm Bà buồn chăng ?
 Cũng xin Con thứ lỗi ba,
 Lỡ ra không trọn tình cha đỡ dằn.
 Xin Con cầu nguyện cho ba,
 Để ba an giấc bình an muôn đời.
 Ba đi cũng giống bao người,
 Về cùng tiên tổ lâu đời đã qua.

18- THƯ ĐỨC MẸ GỬI CHO CHÚA.

(Thư này gửi vào cuối năm thứ nhất truyền giáo của Chúa. Dựa theo Maria Valtorta).

Gửi con yêu dấu Giê-su,
 Là Con, là Chúa Mẹ yêu hết tình.

Hôm nay có dịp người đi,
 Về nam xúc tiến thực thi việc nhà.
 Đó là Gio-ná đi Nam,
 Ông đi theo lệnh Chu-sa bắt làm.
 Ông đi Giê-rút xem nhà,
 Lâu dài tái mở cạnh tranh lấy tiền.
 Thế nên Má gửi thư liền,
 Thăm Con và báo tin hiền cho Con.
 Ma-ri Al-phế, Sa-lôm,
 Cũng gửi con họ nụ hôn thân tình.
 Các bà vợ của các anh,
 Phê-rô, Phi-lip Na-ta ước mong.
 Gửi lời chào chúc các ông,
 Mật ong, áo ấm để phòng mùa đông.
 Bây giờ má nói với Con,
 Đã hơn mười tháng xa Con quý yêu,
 Má không được tỏ tình yêu,
 Nâng niu hôn kính với nhiều vuốt ve.
 Cũng không được nói được nghe,
 Được tôn thờ Chúa uy quyền bao la.
 Ôi Thiên Chúa của Mẹ là,
 Nguồn vui phúc đức mọi phần đáng yêu.
 Jean nó muốn Mẹ yêu,
 Ở chung với nó có nhiều cái hay.
 Nhưng Má không muốn điều này,

Ở đâu có sướng có đầy cái hay,
 Nhưng còn vắng Chúa, Con đây,
 Tâm hồn cũng chẳng có hay chút nào.
 Hôm nay Con cảm thế nào ?
 Vì thêm một tuổi lễ nào không vui !
 Nhiều người kể Má điều vui,
 Nhưng rồi lại có điều xui lèn vào.
 Chi bằng Con cứ làm sao,
 Để cho Thiên Chúa tối cao hài lòng.
 Con ơi, hãy cứ làm xong,
 Mọi điều Chúa muốn trong lòng sẽ vui.
 Mẹ đây cũng chỉ mừng vui,
 Khi nào Mẹ đã thực thi ý Cha.
 Con ơi, đừng có băn khoăn,
 Vì bao cái khổ nó dần Mẹ đây.
 Hằng ngày Mẹ cũng vui lây,
 Vì bao việc thiện nơi tay Con làm.
 Mỗi khi họ được khởi lành,
 Họ ca tụng Chúa hết tình Con ơi.
 Ma-ri Al-phế vừa rồi,
 Đi buôn đi bán ở đồi Si-on.
 Nhưng nó đã bị mất toong,
 Vì bao kẻ xấu báo cho hội đồng.
 Si-mon anh họ của Con,
 Cũng đang có ý theo Con lên đường.

Để lo rao giãng Nước Trời,
 Nhưng vì chạm phải khí trời mùa đông.
 Nên nay đang sống chờ mong,
 Chờ cho ngày ấy đến trong vui mừng.
 Con ơi, Mẹ rất vui mừng,
 Vì Con là Chúa Mẹ từng mến yêu.
 Mẹ cầu xin Chúa rất nhiều,
 Cho Con mạnh sức chống nhiều kẻ gian.
 Nó đang thọc gậy bánh xa,
 Không cho thực hiện việc lành cứu dân.
 Mẹ cầu xin Chúa ban ân,
 Để cho Nước Chúa lan tràn khắp nơi.

19-CHÚA GIÊSU VỀ THĂM ĐỨC MARIA

(dựa theo Maria Valtorta).

Con chào Má có khỏe không ?
 Chào Con quý báu sao Con nay về ?
 Con về thăm Má tìm hên,
 Để cho Má nụng sướng yên tâm lòng.
 Sao Con thấy Má hơi còm,
 Má ăn có được, có còn ngủ ngon ?
 Sao Con Mẹ thấy cũng còm,
 Mặt mày hốc hác không còn như xưa ?
 Chúa Con đi bộ đường xa,
 Ít ăn ít uống hóa ra thân thờ.

Mẹ đây trông thấy mà thương,
 Con về kể chuyện trên đường Con đi.
 Giê-su ngồi cạnh lối đi,
 Có Mẹ ngồi kế tâm tình yêu thương.
 Con đi đã khá lâu rồi,
 Xa nhà xa Mẹ cuộc đời bôn ba.
 Con đi thực hiện ý Cha,
 Loan truyền nước Chúa đã gần người ta.
 Con thương cứu giúp người ta,
 Cuộc đời của họ quá là đau thương.
 Người mù tàn tật dễ thương,
 Con đều chữa khỏi bao người đến xin.
 Quỷ ma ám ảnh đuổi đi,
 Phong cùi bắt toại con đi chữa lành.
 Bệnh tình nóng sốt động kinh,
 Ung thư cầm đỉc bầm sinh lâu đời.
 Con đều chữa khỏi mọi người,
 Để cho họ sống cuộc đời vui tươi.
 Có người đã chết nhiều giờ,
 Nay cho sống lại vui đời thanh xuân.
 Nhiều người bị liệt lâu năm,
 Con cho bình phục về nhà bằng an.
 Có nhiều môn đệ cũng ra,
 Loan truyền lời Chúa tận xa các miền.
 Các anh cũng chữa bệnh tình,
 Làm cho họ khỏi nhĩn tiền trước dân.

Con đi khắp cả miền nam,
 Cả miền trung nữa Sa-ma ngoại thành.
 Con hy vọng sẽ sang năm,
 Con đi khắp nước It-ran giảng truyền.
 Con ơi Mẹ muốn tiến lên,
 Đi lo truyền giáo cạnh kề bên Con.
 Ở nhà Mẹ cũng vắng con,
 Cũng buồn lo lắng cho Con rất nhiều.
 Ở nhà nhiều lúc cô liêu,
 Lại nghe họ kể nhiều điều về Con.
 Thật hư chẳng biết có không,
 Nhưng lòng thốn thức lẽ nào ngồi yên.
 Điều này quả thật ơn trên,
 Con đang định nói cách riêng chuyện này.
 Con muốn Mẹ quyết từ nay,
 Sẽ đi truyền giáo hằng ngày với Con.
 Con đang định ký hợp đồng,
 Máy bà, máy chị cùng Con làm lành.
 Đôi khi có việc phải cần,
 Máy người nữ giới mới làm thành công.
 Mẹ xin giới thiệu hai cô,
 Cũng đang tỏ ý hợp đồng với Con.
 Đó là Ma-ri, Sa-lôm,
 Cả hai có ý theo Con làm lành.
 Điều này quá tuyệt Chúa ban,
 Ngày mai Con sẽ nói ra trước đoàn.

*Để cho họ biết các bà,
Cùng nhau hợp lực mở mang Nước Trời.
Hợp quần sức mạnh lớn vươn,
Thành công vĩ đại Chúa Trời thưởng công.*

20- NGƯỜI TA CA TỤNG ĐỨC MARIA

(Lc 11,27).

*Chúa ta giảng dạy Nước Trời,
Lời văn tiếng nói tuyệt vời lẽ khôn.
Chúa hay dùng những dụ ngôn,
Gọi lên hàm ý giải thông lẽ trời.
Trông Người lại có duyên tươi,
Giảng khuyên biểu lộ tình thương uy quyền.
Ai nghe cũng phải ca khen,
Có người phụ nữ nói lên về thầy :
“Phúc thay dạ đã mang Thầy,
Vú cho Thầy bú cũng đầy phúc ân”.
Nhưng rồi Chúa lại nói rằng :
“Phúc cho ai giữ lời Ta thực hành,
Ai nghe lời Chúa thực hành,
Lại còn có phúc hơn ngàn lần kia”.*

21- CA TỤNG ĐỨC MARIA

(Mt 12,47).

Chúa đang giảng giữa đám đông,

Anh em, Mẹ Chúa đứng trông ở ngoài.
 Tìm mong được đến gặp Người,
 Có người báo Chúa : “Mẹ, vài anh em,
 Muốn vào gặp Chúa hỏi tin”.
 Chúa liền tìm cách hỏi thêm người dân :
 “Ai Mẹ, các anh em ta ?”
 Chỉ vào môn đệ đang gần chung quanh :
 “Đây là anh, Mẹ của Ta
 Những người vâng giữ lời Ta thực hành.
 Người này là mẹ là anh,
 Trọng hơn huyết nhục muôn phần quý yêu”.

22- CA TỤNG MẸ ĐẸP.

Mẹ ơi, Mẹ đẹp tuyệt vời,
 Tràn đầy thánh sửng Chúa Trời mến thương.
 Chúa trang điểm Mẹ phi thường,
 Ở trời, ơn thánh cả đời quang vinh.
 Hùng đông rực sáng kim tinh,
 Kém xa Mẹ thánh như hình trong mơ.
 Ráng chiều ngàn sắc huyền mơ,
 Sánh cùng Mẹ thánh tựa hồ chiêm bao.
 Đạo binh dần trận đẹp sao !
 Nếu so Mẹ thánh khác nào rác rơm.
 Mẹ như hương tỏa thơm tho,
 Như trăng không khuyết soi cho trần đời.
 Mẹ như gió thoảng trên trời,
 Câu ca khúc nhạc diệu vời ý thơ.

*Mẹ như dòng thác huyền mơ,
Ru con lẫn với tiếng hò ngủ đi.*

3- MẸ TRÊN HỒ GALILÊ.

*Một ngày trong tiết tháng ba,
Khí trời ảm áp tỏa lan mặt hồ.
Mặt trời cũng đã lên cao,
Gió đông thổi nhẹ sóng hồ lăn tăn.
Trên bờ hoa nở tràn lan,
Sắc hương thơm ngát tỏa lan mặt hồ.
Chim ca ríu rít trên không,
Làm cho buổi sáng cạnh hồ vui thêm.
Mẹ và môn đệ đứng bên,
Ma-ga cạnh biển kè bên cảng này.
Hôm nay Mẹ sẽ rời đây,
Cùng đi môn đệ bỏ đây xuống thuyền,
Thuyền này lấy hướng đi lên,
Ca-pha cạnh biển một miền bao la.
Đường đi một quãng khá xa,
Phê-rô nói với Gio-an nên làm.
Anh nên giảng thuyết hay ca,
Kể cho câu chuyện cho bà con vui.
Gio-an cảm thấy ngại ngùng,
Nhưng rồi cũng giảng cho vui một bài.
Anh liền nhớ lại một bài,
Chúa ta đã giảng mấy ngày trước đây.*

*Một bài anh giảng rất hay,
Chúa Trời tạo dựng trời mây vũ hoàn.*

Thiên Chúa tạo dựng thiên thần, các ngài cũng phải chịu cuộc thử thách của Chúa. Thế nên một số nhỏ đã không chịu suy phục Thiên Chúa, bị loại ra và biến thành ma quỷ.

Thiên Chúa tạo dựng muôn loài trên trời dưới đất biển sâu một cách lạ lùng. Thiên Chúa tạo dựng mọi thứ vì yêu loài người. Không có một vật nào trong vũ trụ này vô ích. Mọi sự đều có mục đích yêu thương của Chúa từ khởi thủy có trời đất, có ánh sáng. Ánh sáng ví như tình yêu, ánh sáng là khí quyển của thiên đàng. Thiên Chúa là ánh sáng của ánh sáng. Ngài là ánh sáng trí tuệ của mọi trí tuệ.

Khởi đầu có trời và đất, chúng được Thiên Chúa ban cho ánh sáng. Trong việc tạo dựng ánh sáng được tách ra ngày và đêm. Ngày đầu tiên của việc tạo dựng có buổi sáng và buổi chiều, có giữa trưa và nửa đêm. Khi nụ cười của Thiên Chúa, tức là ánh sáng rạng đông trở lại sau đêm, đây là bàn tay Thiên Chúa, ý muốn của Thiên Chúa giơ ra trên trái đất còn hỗn mang và trống rỗng, khiến cho nước tụ lại thành biển phân chia với đất liền. Trên mây trời

có nước gây ra những trận mưa mầu mỡ làm ra sông, suối tưới cho đất khỏi khô cằn để sinh ra mùa màng nuôi sống muôn vật.

Thứ tự trên bầu trời và trái đất được Thiên Chúa xếp đặt. Một người bất cứ họ thông minh hay ngu dốt, có lòng tin hay không đều có thể nhận ra vũ trụ này là do Thiên Chúa quyền năng phép tắc vô cùng làm nên. Không một người tài giỏi nào, không một đoàn thể nào, không một tổ chức nào có thể lặp lại kỳ quan này. Phải tin, phải tin vào quyền phép của Chúa. Lại phải tin vào lòng thương xót của Chúa. Vì yêu Ngài dựng nên để muôn loài thưởng thức và hưởng thụ. Của ăn, chim trời cá biển, dã thú rừng hoang, ngũ cốc, muối đều hữu ích và nuôi sống con người.

Gió và mưa điều hòa sức nóng gay gắt của mặt trời. Gió gieo hạt giống khắp nơi. Tiếng gió rít trong bão khiến ta biết mình nhỏ bé như hạt cát, con kiến. Ôi ! Đấng vô cùng cao cả là Cha và là Chúa chúng ta, Đấng tạo dựng vô cùng quyền phép.

Trong việc tạo dựng có ba thứ nói với chúng ta về Thiên Chúa nhiều nhất là ánh sáng, bầu trời và biển khơi, thứ tự bao la về tinh tú trên bầu trời nói với chúng ta về Thiên Chúa. Ánh sáng một mình Thiên Chúa có thể làm ra mà thôi. Biển khơi bao la

một mình Thiên Chúa khống chế và điều khiển nó. Hãy đi sâu vào mầu nhiệm ánh sáng không bao giờ cạn kiệt. Hãy ngược mắt lên trời, nơi các thiên hà và các hành tinh đang tươi cười chiếu sáng. Hãy hạ thấp cái nhìn xuống biển khơi, hãy coi kỹ xem nó là cái gì, không phải nó ngăn cách ở bờ bên kia biển dù ta không trông thấy nhưng có thật. Ở đó biết bao dân tộc đang chen chúc nhau chung sống, Thiên Chúa không làm cái gì vô ích. Cái biển mang trong nó những làn sóng. Đó là tiếng gọi xa xăm của Thiên Chúa, nhắc con người nhớ đến Thượng Đế. Tinh thần càng chế ngự thân xác nó càng có khả năng nghe tiếng nói của Thiên Chúa. Trong biển cả biết bao tài nguyên phong phú Thiên Chúa ban cho loài người sử dụng. Hỡi biển cả hãy đến mang cho chúng tôi ánh sáng, hãy mang tới cho chúng tôi tài nguyên sống. Hãy nói với chúng tôi những lời mà chúng tôi không biết : “Tình yêu”. Hãy dành cho chúng tôi đọc những lời, những chữ đã được viết trên mặt đất biển cả : Thiên Chúa, Ta là Thiên Chúa tạo dựng muôn loài là căn nguyên của mọi vật. Hỡi các tinh tú trên bầu trời hãy dạy cho chúng tôi biết thờ lạy Đấng tạo hóa muôn vật. Hỡi các hải đảo xa xăm, các rừng rú bao la bạt ngàn hãy vén màn che phủ lên cho chúng tôi tìm thấy Thiên Chúa uy quyền phép tác.

Giảng xong thuyền đã gần thành Ca-Pha thành
phố nổi danh một thời.

*Mẹ ta liền nói mấy lời,
Cám ơn con đã cho bài giảng hay.
Cả thuyền liền vỗ hai tay,
Phê-rô cảm phục cái tài Gio-an.*

24- MẸ DẪN CHÚA VÀ CÁC MÔN ĐỆ ĐI XEM NƠI CHÚA SINH.

*Vào ngày lễ thánh Vượt Qua,
Mẹ đi tham dự thăm quan đền thờ.
Cùng đi có Chúa, Ngôi Lời,
Môn đồ, thân thích nhiều người cùng quê.*

*Lễ xong Mẹ, Chúa đi lên,
Đến thành Bet-lem bằng yên thanh bình
Nơi đây Mẹ giới thiệu mình,
Đã sinh Con Chúa an lành tại đây.
Sinh trong nơi chốn nghèo thay,
Nơi dành các vật ở đây trú nhờ,
Trú mưa tránh nắng cho người,
Nơi đây nghèo túng sống đời khó khăn,
Thế mà Con Chúa sinh ra,*

Chúa Con bỏ chốn Thiên Đàng cao sang,
 Để sinh xuống thế cứu dân,
 Giảng khuyên chân lý thực hành đức yêu
 Sang ngày sáng sớm hôm sau,
 Mẹ lo dọn dẹp và lau con mình.
 Tắm cho Tý Xúu được lành,
 Lau khô cho Chúa cả mình sạch trong.
 Đoạn ngồi Mẹ ẵm Chúa Con,
 Cho Con bú sữa nơi lòng đồng trinh.
 Mẹ đem Ấu Chúa ra sân,
 Ngắm nhìn Thiên Chúa mặc thân xác phàm,
 Mẹ thờ lạy Chúa cao sang,
 Quyền năng phép tác giầu sang vô cùng,
 Vậy mà nay sống bần cùng,
 Mọi điều đều phải nhờ từ Mẹ ta.
 Chúa Trời cao cả vinh quang,
 Xin cho người thế nhận ra Chúa Người.

Đến đây Chúa nói mấy lời,
 Để cho môn đệ biết Người Chúa Con.
 Trên trời có Chúa Ba Ngôi,
 Chúa Cha, Thần Khí, Ngôi Con ở cùng.
 Đến nay ta phải vui mừng,
 Ngôi Con xuống thế ở cùng chúng ta.
 Trên trời còn lại hai Ngôi,
 Chúa Cha, Thần Khí ngắm nhìn Ngôi Con.

*Xem Con hành động ra sao,
Loan truyền chân lý đề cao Nước Trời.
Chúa Con hoạt động một thời,
Đến ngày hoàn tất một thời giảng khuyên.
Chúa Con lại sẽ đi lên,
Về cùng Thiên Chúa ở trên cõi trời.*

25- ĐỨC MARIA VÀ BÀ MARIA BETLEM (Marem).

Bà Maria Betlem ở Ephesô cũng phải về nguyên quán để khai sổ nhân đinh giống như Đức Mẹ và Thánh Giuse. Bà cũng có thai và sinh con tại Betlem. Ông chồng bị bệnh và chết sau khi bà ta sinh con được mười ngày. Bà thương khóc chồng quá nên hai bầu sữa bị teo và sinh đầy mụn nhọt khắp người cả con của bà cũng nổi đầy mụn. Người ta cho bà bị bệnh cùi nên đuổi bà ta vào rừng. Bà và con ở trong một cái hang. Đức Mẹ hằng ngày đưa cơm bánh cho bà và cho con bà bú. Mẹ không sợ người ta ném đá vì tiếp xúc với người cùi. Mẹ cho con bà bú và tiếp lương thực cho bà hơn một tháng thì bà ta khỏi, và đi về Ephêsô bằng an. Còn Đức Mẹ và thánh Giuse trốn sang Ai cập.

Nhiều người tụ tập quanh bà,
 Nghe bà kể lại chân thành truyện xưa.
 “Chị ơi, Chị nhớ em chẳng ?
 Ba mươi năm lẻ đã qua mất rồi.
 Em là Marém đáng thương,
 Cũng cùng khai sở tại hương quê mình.
 Nhưng rồi em cũng có thai,
 Em sinh con nhỏ tại nơi khai này.
 Chồng em bị bệnh ra đi,
 Sau khi sinh cháu được mười ngày liền.
 Em thương em khóc liên miên,
 Làm teo bầu sữa mình lên mụn đầy.
 Người ta trông sợ bị lây,
 Đuổi em đi khỏi nơi đây vào rừng.
 Một mình Chị đã vào rừng,
 Tới hang em ở tỏ tình yêu thương.
 Chị cho nước uống và cơm,
 Lại cho con bú yêu thương chừa nào.
 Con em nó sống nhờ vào,
 Lòng thương quảng đại Chị vào giúp em.
 Chị không sợ chết kề bên,
 Người ta ném đá vì tên bệnh cùi.
 Ôi Chị cao sáng tình người,
 Sau gần hai tháng con người của em.
 Được lành khỏe mạnh em về,
 Em mong gặp lại người hiền quý thương.

Hôm nay mới được ban ơn,
 Phúc lành quý báu được ơn gặp Người.
 Em nghe con Chị là Người,
 Loan truyền chân lý cứu người muôn dân.
 Chúc mừng Quý Tử cao sang,
 Em mong đón nhận khôn ngoan của Người”.

Mẹ ta đáp lại mấy lời :
 “Chị ơi sữa của mọi người chúng ta,
 Không ai được chối ban ra,
 Cho người cần sữa sống qua tháng ngày”.

Bà ta lại nói tiếp ngay :
 “Ôi em không phải Chị thầy gì đâu.
 Chị là Mẹ Chúa cao sâu,
 Em đây chỉ đáng giẻ lau chân Người.
 Em người tội nghiệp đáng thương,
 Góa chồng với đứa con thơ lạc loài.
 Vú em khô héo tàn phai,
 Nếu không Chị giúp, cả hai chết rồi”.

Mẹ ta lại nói mấy lời :
 “Chúng ta hai mẹ khổ đời phải mang,
 Chị buồn vì góa cũng cam,
 Em đây báo trước đa đoan cả đời.
 Lưỡi gươm đau khổ bên người,
 Cả đời phải vác đau thương kiếp người.
 Thế còn con Chị dễ thương,
 Nó còn hay chết bỏ đời rồi sao ?”

“Nó đây Chị hãy nhìn coi,
 Con em, con Chị cả hai tuổi trùng.
 Sáng nay con Chị vui mừng,
 Chữa cho nó khỏi tật mù đã lâu.
 Ôi thật quý hóa nhiệm mầu,
 Con em Chúa cứu lần đầu lần hai.
 Mới sinh Chúa cứu khỏi tai,
 Hôm nay Chúa chữa khỏi hai mắt mù.
 Ôi em vui sướng vô cùng,
 Lấy gì đền đáp Chúa cùng Chị đây ?
 Gio-an con lại tới đây,
 Cảm ơn Mẹ Chúa và Thầy con đây.
 Anh ta tiến lại chỗ Thầy,
 Chào thưa cảm tạ ơn Thầy đã ban.
 Chúa hỏi mẹ của anh ta :
 “Bây giờ chị tính sẽ làm gì đây ?”
 Con xin dâng nó cho Thầy,
 Hai lần được cứu bởi Thầy, Mẹ đây.
 Vậy nay nó thuộc về Thầy,
 Xin Thầy nhận nó từ này về sau”.
 Bà ta vui sướng bái sâu,
 Cảm ơn Chúa, Mẹ ơn sâu nghìn năm.

26- CHÚA KHUYÊN HÃY NGHE LỜI MẸ

Chúa ta đang cạnh bờ hồ,
 Có nhiều môn đệ đang ngồi hai bên.

Khí trời ảm áp thanh êm,
 Ghe thuyền tấp nập ngay trên mặt hồ.
 Mặt trời cũng đã lên cao,
 Mẹ đưa đến Chúa một cô gái hiền,
 Cô này Mẹ đã huấn riêng,
 Nhiều lần Mẹ đã nhủ khuyên đổi đời.
 Hôm nay Mẹ dẫn đến Người,
 Để Thầy hướng dẫn sống đời cao hơn.
 Việc này không phải giản đơn,
 Nhiều lần Mẹ đã nêu gương việc này.
 Thế nên các chú từ nay,
 Loan truyền giới thiệu việc này nhiều nơi.
 Mẹ Thầy đã giúp nhiều người,
 Đổi đời sống tốt theo lời Phúc Âm.
 Riêng Thầy không đủ thời gian,
 Khuyên răn cặn kẽ cho toàn dân đây.
 Mẹ Thầy còn ở lại đây,
 Còn Thầy ít nữa bỏ đây về trời.
 Hãy nghe và nhớ những lời,
 Mẹ khuyên Mẹ nhủ những lời thân thương.
 Hôm qua Thầy mới cùng Người,
 Ngồi kê bên Mẹ ngỏ lời tâm tư.
 Mẹ Thầy hết sức vui mừng,
 Được làm Mẹ Đấng đã từng ngợi ca.
 Đấng ban cứu chuộc trần gian,
 Dem nguồn sức sống muôn dân trông chờ.

Mẹ ơi, hỡi Mẹ muôn người,
 Mẹ là linh hướng nhiều người ước mong.
 Mẹ luôn thánh thiện sạch trong,
 Giáo sư thông sáng của muôn tâm hồn.
 Mẹ là sức sống bao hồn,
 Vú nuôi êm ái cho hồn người ta.
 Mẹ là y tá tốt lành,
 Chữa bao con bệnh nguy nan cho hồn.
 Hỡi bao người thế bôn chôn,
 Hằng ngày lo lắng cho hồn tiến hơn.
 Hãy kêu cầu cứu Nữ Vương,
 Để Người cứu giúp ban ơn cho hồn.
 Hãy xin Người dẫn chúng con,
 Đến cùng Con Mẹ cho hồn sạch trong.
 Hỡi ai đau khổ tâm hồn,
 Đến cùng Mẹ thánh để hồn an tâm.
 Mẹ ơi, Mẹ Chúa từ tâm,
 Ban cho người thế hảo tâm yêu người.

27- ĐỨC MẸ DẠY MARIA MADALENA

Đang khi Mẹ ở Ca-pha,
 Ngồi trên sườn dốc nhìn ra chân trời.
 Ma-ri đến cạnh Mẹ ngồi,
 Cả hai tâm sự cuộc đời đổi thay.
 Ma-ri thưa Mẹ cho hay,

Dạy con cuộc sống đổi thay thế nào ?
 Để con tiếp cận đi vào,
 Sống đời yêu Chúa cho tròn nghĩa ân.
 Con nghe Mẹ đã bảo ban,
 Hằng ngày đêm xuống con nấng nguyện cầu.
 Khi nào cầu nguyện lâu giờ,
 Con vui sung sướng cuộc đời yêu Cha.
 Mẹ liền nhắn nhủ thêm rằng,
 Khi vui, khi khổ an bình hay không ?
 Con luôn cầu nguyện trong lòng,
 Trí lòng chiêm ngắm hướng hồn lên cao.
 Tìm ra lẽ sống cho cao,
 Xây nên cuộc sống biết bao vui mừng.
 Để con bay bổng tâm tư,
 Lên trời chiêm ngắm suy tư phận hèn.
 Con như hạt cát nhỏ hèn,
 Chúa Trời cao cả vượt trên cao vời.
 Con như sâu bọ vẩn vương,
 Bao nhiêu ý nghĩa cuộc đời đa đoan.
 Gắng sao mọi việc con làm,
 Vì yêu mến Chúa, chẳng làm vì ai.
 Mẹ ơi con đã từ đây,
 Hằng ngày cầu nguyện van nài Chúa thương.
 Xin Cha tha thứ tội đời,
 Bao lần con phạm Chúa Trời của con.
 Xin ban ơn phúc cho con,

Để con có sức hướng lòng lên Cha.
 Hết lòng hết sức yêu Cha,
 Xin vâng làm trọn ý Cha trọn đời.
 Xin cho con được sống đời,
 Khiêm nhường phó thác cuộc đời cho Cha.
 Xin cho người thế gần xa,
 Nhận ra Thiên Chúa là Cha của mình.

28- GÁI ĐIỂM AGLÊA XIN ĐỨC MARIA DẠY BẢO.

Mẹ ơi con lỗi tội đời,
 Con không dám gặp Ngôi Lời Chúa Con.
 Con xin Mẹ dọn lòng con,
 Để con dám đến cùng Con Mẹ lành.
 Đời con tội lỗi hoành hành,
 Giống như con vật lộng hành phá ngang.
 Nhiều lần con đã cải trang,
 Đi nghe Con Mẹ khuyên răn đổi đời.
 Mỗi lần con đón nghe lời,
 Nó như gáo nước đổ người con đây.
 Con không dám bỏ lời Thầy,
 Con nghe mọi tiếng của Thầy nói ra.
 Một lần Chúa xóa tội nhân,
 Giết người cướp của người ta ngoài đời.
 Con kêu với Chúa trên trời,
 Xin tha tội lỗi của đời con đây.

Lân kia Chúa xóa tội này,
 Của người ngu dốt thơ ngây mắc vào.
 Mắt con ướt đẫm khóc ròng.
 Vô cùng hối hận trong lòng tội con,
 Một lần Chúa chữa người phong,
 Lòng con kêu khẩn chữa con nữa Trời.
 Cuộc đời chiến đấu ở đời,
 Vô cùng kinh khủng cho đời của con.
 Đau thương rách nát tâm hồn,
 Giày vò thất vọng trong lòng tan hoang.
 Không ai chứa chấp trong nhà,
 Bánh ăn không có đứng đàng hổ người.
 Con như con vật đáng thương,
 Trốn may trốn rủi trên đường thoát thân.
 Nhiều người theo dõi sát chân,
 Con nay muốn ở ngay lành chẳng cho.
 Con đi lên Bắc bằng sông,
 Để tìm nơi ở Mẹ trong chốn nào.
 Con tới Ca-pha òn ào,
 Mẹ vừa đi khỏi chốn nào đâu đây.
 Con trông thấy một ông thầy,
 Ông ta nói xấu Mẹ, Thầy gớm ghê.
 Ông ta bảo cháu hãy nghe,
 Đi theo làm đứa phu thê giang hồ.
 Ông khuyên hợp tác với ông,

Vu oan trước mặt đám đông về Thầy:
 “Con là gái điểm của Thầy,
 Tình nhân có hạng của Thầy gần đây”.
 Con liền bỏ trốn đi ngay,
 Như vừa trông thấy ổ dầy rắn mang.
 Thế nên con mới nghĩ rằng,
 Con không thể tới hỏi bàn Thầy đâu.
 Vậy xin Mẹ hãy giúp mau,
 Để con cải đổi tận sâu cõi lòng.
 Xin Mẹ đừng có đuổi con,
 Nhưng xin Mẹ nhận đứa con dơ hèn.
 Thật là vô lễ với Mẹ,
 Nhưng xin Mẹ hãy chớ chê con này.
 Xin Mẹ chỉ bảo đường ngay,
 Để con cải đổi sống ngay sống lành.
 Thưa Mẹ con có phải làm,
 Cưa tay, móc mắt sẵn sàng phạt không ?
 Hay là cắt lưỡi xẻo miệng,
 Bỏ đi quả thận bên hông gây phiền.
 Xin Mẹ hãy giúp con quên,
 Mình là con gái đẹp duyên giang hồ.
 Mẹ ta lòng rất âu lo,
 Khóc thương người thế đây no tội đời.
 Lòng Mẹ than khóc tội đời,
 Thương cho số phận con người trần gian.
 Aglê liền nói lên rằng :

*Con xin phép Mẹ đi ra khỏi đây.
 Khoan khoan con hãy ở đây,
 Mẹ sẽ lo liệu ở đây tạm thời.
 Mai ngày Mẹ sẽ có giờ,
 Dẫn con đến Chúa để Người dạy con.*

29 - GIOAN THĂM ĐỨC MARIA
 VÀ LOAN TIN VỀ CHÚA

*Con chào Mẹ rất mến thương
 Chúa ban cho Mẹ Chúa Trời khỏe không ?
 Cám ơn con rất quý tôn,
 Chúa ban cho Mẹ được luôn bình an.
 Sao con về có việc à ?
 Mẹ mong tin tức về nhà Con ơi.
 Chúng con rao giảng nhiều nơi,
 Chữa lành bệnh tật nhiều người trong dân.
 Nhiều người tin nhận Con Cha,
 Chúa Cha sai xuống cứu dân khốn cùng.
 Chúng con cũng rất vui mừng,
 Danh Con Mẹ Thánh vang lừng bốn phương.
 Danh Thầy nổi tiếng khắp nơi,
 Ai ai cũng biết Chúa Người cao sang.
 Nhiều người theo Chúa sống lành,
 Bỏ đời tội lỗi làm lành nhiều hơn.
 Chúa làm nhiều việc phi thường ,
 Bệnh cùi, bất toại tiểu đường điếc câm,
 Sốt ban kiết lỵ teo chân,*

Chúa cho khỏi hết về nhà bình an.
 Lại còn kẻ chết toàn thân,
 Chúa cho sống lại an lành như xưa.
 Thế nên họ cứ an tâm,
 Theo Thầy sống tốt bằng an tư bề.
 Mấy thầy coi sóc thánh đền,
 Ghen tương tức tối nói lên nhiều điều.
 Nếu ta không sớm thủ tiêu,
 Mọi người theo hết Giê-su mất rồi.
 Hội đồng cộng tọa mới rồi,
 Họp bàn sẽ giết cho rồi không tha.
 Trong nhóm họ có hai phần,
 Nhóm ghen muốn giết đa phần Mẹ ơi.
 Những người thương Chúa ít ơi,
 Thế nên họ sẽ giết Người nay mai.
 Nhiều lần họ đã sai binh,
 Đi lùng bắt Chúa không thành Mẹ ơi.
 Nhưng vì có lính nhiều người,
 Có quyền có phép giết người trong dân.
 Vì thế họ sẽ có lần,
 Bắt Người đi giết không cần nhờ ai.
 Còn về Chúa cả quyền oai,
 Người không sợ chết sợ oai quyền nào.
 Sống lành chết dữ chẳng sao,
 Cầu sao hoàn tất lệnh cao bởi trời.
 Xin Mẹ cũng hãy thêm lời,

Cầu cho ý Chúa trên trời thành công.
 Phần Mẹ chỉ biết suy tôn,
 Xin cho ý Chúa thành công nơi Người.
 Các con hãy cố theo Người,
 Ui an đôi chút cuộc đời đa đoan.
 Loài người bạc nghĩa vô ân,
 Ôn trời ban xuống lại khinh coi thường.
 Chúa Con xuống thế cứu người,
 Mà nay lấy oán đền ơn cho Người.
 Các con hãy gắng theo Người,
 Ngày sau Chúa thưởng Nước Trời các con.
 Con xin tạm biệt Mẹ con,
 Mẹ cầu Chúa Cả chúng con an lành.
 Ủi an Con Chúa bằng an,
 Vui lòng đón nhận đa đoan trên đời.

30 – NỔ LÒNG

Sương chiều lan tỏa không gian,
 Chim kia sải cánh tìm đàn họp đêm.
 Lữ hành rảo bước tránh đêm,
 Về nhà sưởi ấm để yên tâm lòng.
 Nhân công lo tránh ồn ào,
 Tìm nơi thanh vắng cho hồn nghỉ ngơi.
 Nhà thờ lên tiếng chuông rơi,
 Chuông chùa vang vọng xa khơi tấm lòng.
 Con cầu khẩn Mẹ chí tôn,

*Cứu con thoát khỏi sâu trong đêm trường.
 Mẹ thương giải thoát sâu vương,
 Làm hao sinh lực tình thương con người.
 Cuộc đời lắm nỗi đoạn trường,
 Mẹ thương giải thoát khỏi vương khổ sầu.
 Cảm ơn Mẹ Chúa khổ đau,
 Đã ban ơn cứu khỏi sâu tâm tư.*

31- MẸ LÀNH

*Mẹ là suối mát trinh nguyên,
 Chảy dài giữa cát tinh tuyền hoang sơ.
 Mẹ là trăng sáng huyền mơ,
 Chiếu qua tâm tối cho người gác đêm.
 Mẹ là tiếng hát ru êm,
 Giúp bao người thế ngủ thêm giấc dài.
 Mẹ là bóng mát khoan thai,
 Che đầu mưa nắng những ai qua đường.
 Mẹ là suối ấm tình thương,
 Sưởi bao hồn lạnh vì vương tội tình.
 Mẹ là nguồn sống an bình,
 Yêu thương, cảm tạ, tôn vinh Vua Trời.*

32 – PHÊRÔ ĐI GẶP ĐỨC MARIA

Mẹ ơi họ sắp giết Người,

Vì danh của Chúa bốn phương vang lừng.
 Mấy ngày trong tháng vui mừng,
 Vì Người chữa khỏi kẻ mù bẩm sinh.
 Tiếng này đồn khắp Gia Liêm,
 Người ta tra khảo đứa em khỏi mù.
 Người ta ghép Chúa dùng bùa,
 Chữa người khỏi mắt bị mù đã lâu.
 Lại còn việc Chúa làm mau,
 Khiến anh La- giá chết sau bốn ngày.
 Người cho sống lại vui thay !
 Đứng ngay trước mộ của ngày thứ năm.
 Mọi người sửng sốt bàng hoàng,
 Như trong lúc hoảng của ngàn giấc mơ.
 Tin này đồn khắp các nơi,
 Nhiều người quan sát tận nơi anh nằm.
 Họ ca tụng Chúa vang âm,
 Mấy nhà chức trách họp bàn kế mưu.
 Phen này phải cố lập mưu,
 Thủ tiêu cho được Tên Hư tặc này.
 Con nghe Chúa báo thế này :
 Có tên phản bội của Thầy gần con.
 Nó toan liên lạc các ông,
 Quản cai đền thánh hợp thông việc này.
 Ngày giờ họ quyết bắt Thầy,
 Đã toan tính cả trong ngày gần đây.
 Vậy con xin báo Mẹ hay,

*Xin Mẹ cầu Chúa đổi thay lòng người.
 May ra họ bỏ tính ương,
 Quỉ ma gian dối giết người không lo.
 Không sợ quyền phét tối cao,
 Chúa Trời phạt chết lại trao quỉ thân.
 Xin Mẹ cầu Chúa an tâm,
 Mọi sự Thiên Chúa an bài Mẹ ơi.*

33 – MARIA MADALENA GẶP ĐỨC MARIA

*Mẹ ta đang ở Bê - ta,
 Cũng gần Giê - rú - tít nhà Cha đền thờ.
 Ma - ri đến gặp Mẹ Người,
 Báo cho Mẹ biết nhiều người hoan ca.
 Chúa cho em út La - gia,
 Từ trong kẻ chết sống ra khỏi mồ.
 Việc này trên chọc mấy ông,
 Quản cai đền thánh đầy lòng ghen tương.
 Mẹ ơi họ định giết Người,
 Giết luôn em út là người em con.
 Mới vừa sống lại khỏi mồ,
 Đang vui cuộc sống hẹn hò xưa nay.
 Họ còn định tống giam ngay,
 Đứa mù Chúa chữa mấy ngày vừa qua.
 Tên này họ ghét hơi oan,
 Họ vu cho nó đi loan tin Thầy.*

Làm cho nhiều kẻ theo Thầy mừng vui.
Xin Mẹ cầu Chúa khỏi xui,
Em con khỏi bất sống vui tại nhà.
Con ơi nếu có xảy ra,
Người ta bắt Chúa khảo tra trong đình.
Con nên báo Mẹ biết tin,
Để cho Mẹ biết cầu xin Chúa Trời.
Ban cho Con Mẹ vui đời,
Khổ đau thập giá cứu người muôn dân.

PHẦN BỐN
**ĐỨC MARIA VỚI CÁI CHẾT
CỦA CHÚA**

34- CHÚA TỪ BIỆT ĐỨC MARIA ĐI CHỊU CHẾT
VÀ CHÚA LẬP PHÉP THÁNH THỂ
(TĐHN Tr, 330)

*Chúa ta đã biết thời giờ,
Sắp đi chịu chết cứu người trần gian.
Rồi về cùng Đức Chúa Cha,
Hoàn thành cứu chuộc người trần thế gian.
Nay Con từ biệt Mẫu thân,
Con chào Mẹ rất quý thân của Con,
Để lo việc Thánh cho xong,
Cứu nhân độ thế việc công Cha truyền.
Dứt lời Chúa nói và khuyên,
Mẹ liền bái phục hôn lên Chân Người.
Ôi Con, Chúa Cả trên trời,
Mẹ đây sâu đất có lời van xin :
Xin cho ý Chúa hoàn thành,
Để Con thực hiện chương trình của Cha.
Nhưng Mẹ cũng muốn con ban :
Cho Mẹ hợp tác toàn thân việc này,
Là cùng chịu khổ chịu đầy,
Chịu bao khổ cực đắng cay với Con,
May ra góp sức cùng Con,
Cứu nhân độ thế thoát vòng tội khiên.
Chúa Ta ưng ý Mẹ liền,
Và xin báo Mẹ ơn thiêng trọng này :
Chiều nay đã tới đến ngày,
Con lập Bí Tích tràn đầy yêu thương,*

Để Con ở với loài người,
 Tới ngày tận thế hết thời trần gian.
 Đó là Bí Tích nguồn ân,
 Mình và Máu Chúa Con dâng Chúa Trời.
 Xin Mẹ đón nhận ơn trời,
 Là Mình và Máu Ngôi Lời vào lòng.
 Mẹ xin cảm tạ ơn Con,
 Việc này cao quý vô cùng Con ơi !
 Một lần rước Chúa Ngôi Lời,
 Vào lòng hèn hạ loài người chúng ta,
 Có dùng cuộc sống đời ta,
 Cả đời cảm tạ Chúa ban ơn này,
 Cũng không xứng đáng ơn này,
 Thế nên Mẹ cũng từ đây dọn mình,
 Sống luôn khiêm hạ bỏ mình,
 Dâng nhiều lễ vật hy sinh lên Cha.
 Để hồn thanh thảo đón ân,
 Là Mình, Máu Chúa hồng ân Chúa Trời
 Thật là cao cả tuyệt vời,
 Chúa ban của quý nhất đời cho ta.
 Ngay chiều hôm đó xảy ra,
 Lễ truyền Mình Thánh tại nhà Tiệc Ly.
 Mẹ và các chị cùng đi,
 Ngôi bên phòng kế dự nghi lễ này.
 Chúa trao Mình Thánh Mẹ Thầy,
 Mọi người cùng nhận Bánh Thầy trao cho.

Tiếp theo Lễ Thánh họ lo,
 Cám ơn Thiên Chúa ban cho Bánh Thần.
 Mẹ ta sau đó xuất thân,
 Cám ơn lâu lắm vì ân trọng này.
 Mẹ ta cảm thấy việc này,
 Giống như Chúa xuống vào ngày Truyền Tin.
 Xin ban sức mạnh lòng tin,
 Để con rước Chúa yêu tin vững bền.

35 – ĐỨC MARIA NGHĨ TỚI NHỮNG ĐAU KHỔ CHÚA SẼ CHỊU.

Cha ơi họ bắt Con Con,
 Xin Cha nâng đỡ con Con trước tòa.
 Họ đang tra tấn dã man,
 Đánh đòn xỉ vả cáo gian đủ điều.
 Con con đâu có làm liều,
 Người lo rao giảng những điều về Cha.
 Giảng khuyên chân lý khôn ngoan,
 Để cho người thế kính Cha hết lòng.
 Dạy cho người thế tẩy lòng,
 Sống đời trong sạch ước mong lên trời.
 Thế mà nay họ bắt Người,
 Đánh đòn tra khảo như người gian manh.
 Đội cho cái mũ gai xanh,
 Nó đâm vào óc chảy tràn máu tươi.

Roi tua có sắt quất Người,
 Cười chê nhạo bánh là người ít khôn.
 Chúng còn xỉa xói mặt Con,
 Nhổ đờm nước rãi mặt Con Chúa Trời.
 Chúng bắt nhin đỏi không cơm,
 Vác cây thập tự lên sườn Can – vê.
 Người đâu còn sức đi lên,
 Nhiều lần ngã sấp đứng lên chẳng rồi.
 Chúng xô, chúng đẩy chúng lôi,
 Đi cho kịp bước tới đồi Gôl - gô.
 Ôi Con khổ quá đi thôi,
 Làm gì nên tội để lôi lên đồi.
 Ở đây chúng đóng đinh Người,
 Khiến Người chết khổ trên đồi Gôl – gô.

36 – ĐỨC MARIA GẶP CON TRÊN ĐƯỜNG CAN – VÊ

Trên đường đi đến Gol-gô,
 Họ la, họ hét họ hô dậy trời.
 Kể sau người trước khơi khơi,
 Hãy xem quan sát đoàn người khùng điên.
 Mẹ ta cố gắng tiến lên,
 Mặt sầu có chiếc khăn che nỗi buồn.
 Mẹ đi hơi gấp lệ tuôn,
 Có người dắt Mẹ đỡ buồn xót xa.

Tới nơi giáp mặt Chúa ta,
 Lòng đau thắt ruột nói ra nấc lòng.
 Con nhìn Mẹ, Mẹ nhìn Con,
 Lòng đầy đau đớn tim buồn đắng cay.
 Vì đâu Con phải như vậy,
 Chẳng còn hình tượng mặt mày tốt tươi.
 Con tôi đẹp tốt sáng tươi,
 Chúa Trời mặc xác loài người đẹp sao.
 Nhưng nay tiêu tụy còm hao,
 Mặt mày hốc hác biết bao đau thương,
 Máu trào qua mặt xuống đường,
 Vai dè thập giá trên sườn dốc leo,
 Mồ hôi thấm ướt thân teo,
 Chẳng còn hơi sức mà trèo dốc cao.
 Mẹ Con từ biệt làm sao ?
 Con nhìn chào Mẹ đi vào đám đông.
 Lính hò dục bước tiến luôn,
 Vừa xô vừa đẩy đi không được dừng.
 Mẹ suy lúc Chúa ra đời,
 Thiên thần ca hát trên trời vinh danh,
 Mà nay Con Chúa ẩn danh,
 Chịu treo thập giá hiến thân cứu đời.

37 – ĐỨC MARIA TRÊN ĐỒI GOLGOTA

(Ga 19, 25)

Trên đồi Gôl – gô người đông,
 Kẻ đi người lại ngắm trông hiếu kỳ.
 Nhóm người đưa Chúa tử hình,
 Xốn xang chạy khắp đồi hình Gôl – gô
 Kẻ khiêng thập tự đặt vô,
 Dùi thông mấy lỗ để cho đinh vào.
 Kẻ đào người bới lỗ chôn,
 Ba cây thập tự sẽ trồng dựng lên.
 Chúa ta đứng lặng không yên,
 Nó đưa mặt đấng gây thêm khổ đời.
 Chúa không uống chỉ nếm thối,
 Mẹ ta đứng đó lòng sôi khổ sâu.
 Không ai đau khổ nhiều sâu,
 Cho bằng Mẹ đứng buồn rầu xem Con.
 Xem Con bị xử bất công,
 Ngược nhìn chẳng giám xe lòng quặn đau.
 Chúng đem lột áo Chúa mau,
 Dẫn gần thập giá dành châu thân gây.
 Chúng xô Chúa giữa trên cây,
 Nằm trên thập tự thân gây hơn xưa.
 Tay chân cột chặt không chừa,
 Thế rồi chúng đóng đinh vừa lỗ khoan.
 Trên đầu có bảng ghi danh,
 Giê – su vua của It- ran trị vì.

Chúng hô thập tự dựng thi,
 Dựng lên ba xác treo ghì trên cây.
 Mẹ trông hai mắt lệ đầy,
 Chẳng còn nói được lời thay tấm lòng.
 Chân tay Mẹ khẽ run đòn,
 Không còn hơi sức nhìn Con treo trời.
 Bầu trời cũng giống đau thương,
 Mây che ảm đạm vì thương con Trời.
 Mấy tên trong lũ bụi đời,
 Cũng trêu cũng mỉa Con Trời không tha.
 Tới khi Chúa ngỡ lời rằng :
 “ Gio – an quả chính con bà quý yêu,
 Gio – an này Mẹ con yêu”.
 Đoạn Người thưa Chúa cao siêu trên trời :
 “ Lạy Cha sao bỏ Con rơi ?
 Con xin phó trót hồn nơi Cha lành”.
 Đoạn Người trút thở an bình,
 Mẹ cùng con cháu thân bằng đứng suy
 Bầu trời ảm đạm đen thui,
 Sấm vang sét đánh buồn thiu cả vùng.
 Cuồng phong lốc xoáy bụi mù,
 Kinh thiên động địa cả vùng sợ run.
 Mấy người lính gác khiếp run,
 Gục đầu xuống đất tuyên xưng Con Trời.
 Ông này quả thật Con Trời,
 Người ta giết bậy Con Người trời cao.

Người mang xuống đất biết bao,
 Ôn lành phúc đức xuống bao người trần.
 Xin trời tha tội chúng nhân,
 Vì lầm chẳng biết Con Cha trên trời.
 Mẹ ta đứng đó không rồi,
 Tới khi hạ xác trao Người Mẹ ta.
 Mẹ ta kêu khóc than van,
 Không còn sức chịu đa đoan hành hình.
 Tới khi trao trả Con mình,
 Để cho khâm liệm vào hang đá cương.
 Mẹ về than khóc nhớ thương,
 Từ nay chẳng thấy Con Trời nữa đâu.

38- ĐỨC MARIA THAN KHÓC VÀ CẦU NGUYỆN

Hiện nay Mẹ ở trong nhà,
 Tại làng Bê-ta có nhà La-gia.
 Nhiều bà cũng đến ủi an,
 Phân ưu với Mẹ tại nhà nơi đây.
 Ma-đa cũng có ở đây,
 Cô ta nằng động để gây đỡ buồn.
 Cô ta sửa soạn thuốc thơm,
 Để đi xức Chúa vào giờ sớm mai.

Cô ta được Chúa yêu hoài,
 Nên cô cũng mến nhớ hoài Thầy luôn.
 Cô ta luyện lọc tâm hồn,
 Để yêu mến Chúa cho tròn nghĩa ân.
 Mấy bà cũng giúp cô ta,
 Thuốc thơm pha trộn thật là công phu.
 Khi trời vừa sáng còn sương,
 Hừng đông ló hiện đông phương ửng hồng.
 Cô ta cùng với bạn đồng,
 Đi ra đến mộ ngoài đồng viếng Thầy.
 Mẹ ta cũng muốn thăm Thầy,
 Mấy bà ngăn cản Mẹ rầy chớ đi.
 Mẹ ta nhượng bộ không đi,
 Ở nhà Mẹ khóc lâm ly Con mình.
 Con ơi Con bỏ Mẹ đi,
 Bao giờ Con sẽ lại đi trở về.
 Mẹ nghe Con nói trở về,
 Sau ba ngày chết nằm kê mộ đây.
 Sao Con chẳng sớm về đây,
 Ủi an Mẹ chút tỏ bày yêu thương.
 Mẹ yêu Con lắm Con ơi,
 Ba ngày vắng bóng thời giờ quá lâu.
 Mẹ yêu Con lắm đã lâu,
 Mẹ mong từng phút qua mau Con về.
 Sao con không sớm đi về,
 Ngày ba nay đã đến kê bên song.

Con ơi Mẹ rất trông mong,
 Con về sống lại Mẹ Con ta mừng.
 Mẹ mừng vì Chúa nhân từ,
 Ban cho người thế đã từng khổ đau.
 Ôn làm con Chúa nhiệm mầu,
 Sau này hưởng phúc bền lâu muôn đời.

* * *

Lạy Cha rất thánh trên trời,
 Xin cho danh Chúa trên trời hiển vinh.
 Con ca tụng Chúa hết mình,
 Xin Cha thương đến nữ tỳ của Cha.
 Cha ban cho đứa Con Cha,
 Nhưng nay đã chết âm thầm ngày ba.
 Xin Cha trả lại Con Cha,
 Để Con đỡ khổ vì đang vắng Người.
 Con Cha hấp hối ba giờ,
 Xin vì nỗi khổ của Người chịu qua.
 Cho con được thấy Con Cha,
 Tình Cha quả thật bao la lòng.
 Cha luôn sẵn sóc rất chu,
 Muôn loài muôn vật vô cùng cao tay.
 Cha từng nuôi dưỡng rất hay,
 Cả người và vật trong tay nhân từ.
 Xin Cha thương giúp con hư,
 Ban cho nó sống tâm tư an bình.

*Nay con đã cạn sức mình,
 Vì thương con khóc con mình đã lâu.
 Xin Cha ban sức bền lâu,
 Để con có sức đón mau Con Trời.
 Lạy Cha Chúa Cả Trên Trời,
 Quyền năng phép tắc muôn đời không phai.
 Nay con đã quá tàn phai,
 Vì thương mong mỗi Ngôi Hai trở về.
 Cách đây đã tám ngày liền,
 Người ta hô hán dâng lên lời chào.
 Hoan hô vạn tuế bái chào,
 Con vua Đa – vít ngự vào trần gian.
 Người ta bẻ lá chặt cành,
 Lót đường Chúa tới chúc lành muôn dân.
 Mà nay con Chúa âm thầm,
 Nằm trong mộ đá đã ba ngày liền.
 Vậy nay xin Chúa nhân hiền,
 Ban cho người thế Con Hiền của Cha.
 Cho Người sống lại hiển danh,
 Để Người củng cố niềm tin tông đồ.*

39 – ĐỨC GIÊSU SỐNG LẠI ĐI THĂM MẸ NGƯỜI

*Trong vườn yên lặng ban mai,
 Bầu trời lam ngọc trải dài sang tây.*

Bên Đông đã sáng hơn Tây,
 Sao mai đã tắt trời Tây còn mờ.
 Sao Tây còn sót mấy chùm,
 Đứng riêng lạc lõng trời mù xám đen.
 Ánh hồng đã sáng tươi lên,
 Mấy cây nguyệt quế hiện lên giữa vườn.
 Ô – liu nặng trĩu sương trời,
 Rung rinh óng ánh dưới trời đã quang.
 Chim trời chưa đón ánh quang,
 Còn đang ngái ngủ chưa ca vang trời.
 Lính canh đã tỉnh giấc mơ,
 Ngồi nhìn cảnh vật hơi mờ trong sương.
 Phía Đông đã rõ ánh dương,
 Có một khối sáng hồng tươi tiến dần.
 Phía sau đuôi sáng bay nhanh,
 Cả hai bay tới đã gần đến vườn.
 Vật này huyền ảo sáng tươi,
 Trông lên dễ sợ dưới trời bao la.
 Khối hồng đuôi sáng đi nhanh,
 Càng ngày càng tiến tới gần mộ bên.
 Tới nơi tảng đá hát lên,
 Người trong mộ chỉ đứng lên sáng lòà.
 Hồn Người đã nhập xác thân,
 Không đầy nháy mắt người thân ra vườn.
 Lính canh hoảng hốt ra đường,
 Báo nhà chức trách thánh đường biết tin.

*Trong mồ chẳng có xác thân,
 Của người đã chết còn nằm đó đâu.
 Xin ra kiểm lại kẻo sau,
 Xảy ra điều xấu về sau khó bàn.*

* * *

*Cửa nhà Đức Mẹ mở toang,
 Chúa Con sáng láng hiện ra thăm người.
 Con chào Má rất mến thương,
 Ba ngày Mẹ đã nhiều đường khổ đau.
 Con đây cũng rất đón đau,
 Nhưng nay đã hết khổ đau phiền sầu.
 Mẹ ta sống sót hồi lâu,
 Thấy môi mấp má nhưng đâu ra lời.
 Mẹ phục xuống đất kính thờ,
 Chúa Con cố gắng nâng Người đứng lên.
 Con ơi Mẹ khốn tứ bề,
 Nữ tỳ hèn mọn trăm bề khổ đau.
 Nay Con đã hết khổ đau,
 Mẹ xin thờ lạy thăm sâu chĩnh tề.
 Ôi Con ! Vui sướng tràn trề,
 Xin Con chúc phúc cho Mẹ ở nhà,
 Mẹ ta cảm tạ Chúa Cha,
 Đã cho Con Mẹ về nhà tại đây.
 Xin Con chúc phúc tràn đầy,
 Để cho các thánh ở đây phỉ lòng.*

Vì nay Con Mẹ được tôn,
 Vinh quang sáng láng chí tôn muôn đời.
 Mọi người dưới đất trên trời,
 Đều ca tụng Chúa muôn lời ngợi ca.
 Chúa cho Mẹ thấy tay chân,
 Còn in thương tích người ta đã làm.
 Mẹ hôn những vết thương lành,
 Cả nơi sườn Chúa rõ ràng công khai.
 Mẹ ơi mọi việc đã xong,
 Mẹ không phải khóc cho Con nữa đâu.
 Công ơn Cứu Chuộc đã mau,
 Làm cho người thế được mau hưởng lành.
 Con cảm ơn Mẹ tốt lành,
 Dưỡng nuôi giúp đỡ hoàn thành việc Cha.
 Nay con cũng sắp về Cha,
 Với hồn, thân xác đa đoan loài người.
 Má không còn sợ xa rời,
 Người Con duy nhất Ngôi Lời Chúa Con.
 Mấy ngày còn lại của Con,
 Con đi thăm hỏi bạn Con mấy người.
 Để cho họ được vui cười,
 Bù cho ngày tháng cuộc đời đau thương.
 Mấy người môn đệ con thương,
 Vì Con thất thế họ đương bị đi.
 Nhưng nay bù đắp những gì,
 Làm cho họ tủi cũng vì tại Con.

*Hoan hô vạn tuế Mẹ Con,
 Một người thánh đức giúp Con rất nhiều.
 Hoan hô Mẹ thánh mỹ miều,
 Hoàn toàn trong sạch có nhiều đặc ân.
 Hoan hô Mẹ Thánh đồng trinh,
 Vượt trên phụ nữ đồng trinh trên đời.
 Mẹ không mắc một tội đời,
 Luôn luôn trong sạch trọn đời Mẹ ơi.
 Mẹ luôn được nghĩa Chúa Trời,
 Sống đời hoàn hảo cả đời trinh trong.
 Xin Mẹ hợp với ý Con,
 Ca rao Chúa Cả, tạ muôn ơn Trời.
 Xin Cha chúc phúc mọi người,
 Ban cho họ được muôn đời yêu Cha.*

40 – MARIA SINH RA ĐÁNG CỨU THẾ
 MARIA HỢP TÁC VỚI CHÚA CỨU THẾ
 (Đức Mẹ Đồng Công)

*Loài người cực khổ đau thương,
 Sống trong tội lỗi vô phương thoát sầu.
 Chúa thương xuống thế bắc cầu,
 Sống đời trần thế ngõ hầu cứu dân.
 Cuộc đời đau khổ tràn lan,
 Tới khi nhắm mắt mới tan mối sầu.*

*Mari Mẹ Chúa khổ đau,
 Sống theo sát Chúa khổ đau hỡi hùng.
 Chúa đau Mẹ cũng phải cùng,
 Chịu đau cộng tác để cùng cứu dân.
 Vừa khi Chúa mới giáng trần,
 Sinh trong cảnh khổ nghèo nàn thương tâm.*

* * *

*Tới ngày dâng Chúa thành tâm,
 Trong đền thánh Chúa xin ơn tẩy lòng.
 Si – Mê báo Mẹ nỗi buồn,
 Một lưỡi gươm trúnng cỡi lòng bà đây.
 Bao nhiêu đau khổ mang lây,
 Cả đời nối tiếp khổ đầy tâm can.
 Con bà nên cố tâm toan,
 Bao người chống đối trong đoàn It – ran.*

* * *

*Mẹ sinh Ấu Chúa mới qua,
 Ít ngày non tháng phải xa quê nhà.
 Hê – rô ghen tức Chúa ta,
 Sợ sau mất chức vua quan vì Người.
 Nên tìm cách giết Chúa Trời,
 Mẹ mau đem Chúa di rời sang Ai.
 Mẹ thương Ấu Chúa đi Ai,
 Sương trời gió lạnh cảm sài mửa sa.*

* * *

Tới khi gần tuổi mười ba,
 Chúa Con được Mẹ dẫn qua lên đền.
 Qua ngày lễ trọng trong đền,
 Trở về lạc mất con hiền quý yêu.
 Mẹ buồn Mẹ khổ trăm chiều,
 Thương con chẳng biết những điều xảy ra.
 Ba ngày tìm kiếm bốn ba,
 Đã tìm thấy Chúa đang qua trong đền.
 Mừng vui phấn khởi trở về,
 Sống đời thâm lặng theo lẽ miền quê.

* * *

Thế rồi ngày tháng trôi qua,
 Thi hành sứ vụ của Cha trên trời.
 Vác cây thập giá khổ đời,
 Trên đường đi đến ngọn đồi tử vong.
 Mẹ nhìn thấy Chúa đi khom,
 Vai mang thập tự nặng ong lưng Người.
 Mặt mày đầy máu đau thương,
 Mẹ trông Mẹ khóc thảm thương vô cùng.
 Con tôi khổ sở khôn cùng,
 Vì yêu nhân thế đã từng khổ đau.
 Mẹ theo Chúa tới đồi cao,
 Nhìn Con đau đớn treo cao thân gầy.
 Ôi Con Chúa Cả giờ đây,
 Chịu bao thống khổ đọa đầy tấm thân.
 Mẹ đau như xé tâm can,
 Nhìn Con trút thở ly trần thảm thương.

* * *

*Xác Con treo ở trên cây,
 Lòng Mẹ khổ thống như gai thâu lòng.
 Giu-se hạ xác xuống lòng,
 Mẹ ôm Con quý trong vòng tay yêu.
 Mắt Con nhắm chẳng nhìn siêu,
 Mặt tràn nước mắt Mẹ yêu nhỏ vào.
 Ôi Con quý nhất thuở nào,
 Mà nay chẳng thấy hình nào giống xưa.
 Con tôi đẹp quý thuở xưa,
 Mà nay bất động hỏi thừa chẳng màng.
 Thân đầy những vết tím thâm,
 Máu còn hơi rỉ chảy lan ra ngoài.
 Ôi Con kho báu lặng hoài,
 Chẳng thừa để Mẹ nhớ hoài lời Con.*

* * *

*Đoạn rời liệm xác Chúa Con,
 Dem vào huyết đá táng trong mộ phần.
 Cửa ngoài lặn đá che hầm,
 Chẳng còn xem thấy xác thân Con Trời.
 Mẹ ôi đau đớn hết lời,
 Chẳng còn tiếng nói dâng lời kính tôn.
 Khi còn trông thấy xác Con,
 Nay không trông thấy xác Con cạnh mình.
 Mẹ ta đau khổ muôn hình,
 Lui về gia thất sống mình niệm suy.*

*Ôi cao quý biết bao tình,
Mẹ dâng lên Chúa tâm tình khổ đau.
Hợp cùng Con Chúa khổ sầu,
Hiến dâng mạng sống để cầu Chúa thương.
Chúa thương xóa tội loài người,
Để cho ta sống hưởng ơn Chúa Trời.*

PHẦN NĂM
**NHỮNG NGÀY CUỐI ĐỜI
CỦA MARIA**

41 – ĐỨC MARIA Ở BÊTANIA

Hôm nay Mẹ ở Bê-ta,
 Nơi này Chúa, Mẹ trú chân nhiều ngày.
 Người ta dâng Chúa nơi này,
 Để đoàn môn đệ, Mẹ, Thầy họp nhau.
 Họp nhau cầu nguyện rất lâu,
 Để xin ơn Chúa xuống mau tâm hồn.
 Nơi này Thiên Chúa ban cho,
 Giảng khuyên một số có công theo Thầy.
 Những người đặc tuyển theo Thầy,
 Ở đây bẻ bánh cùng Thầy hiệp thông.
 Rửa chân trong bữa ăn hôm,
 Loan truyền đức ái cộng đồng Ki – tô.
 Nơi đây Chúa đã có công,
 Lập nên Bí Tích cao tôn vô cùng.
 Đó là Bí Tích nhân từ,
 Mình và Máu Chúa ở cùng chúng ta.
 Mẹ ta hợp ý cầu van,
 Họp cùng môn đệ xin ân Thánh Thần.
 Ở nơi này Chúa hứa sẽ ban,
 Để cho môn đệ truyền loan Tin Mừng.
 Mẹ cầu xin Chúa nhân từ,
 Ban cho Hội Thánh có cùng Đức Tin.
 Mẹ như cái cột nam châm,
 Mọi người hướng tới trong nhà tiệc ly.

*Mẹ ta nhiều lúc mê ly,
 Xuất thân ngây ngất trong tình yêu Cha.
 Chúng ta cầu khẩn Chúa Cha,
 Để cho Giáo Hội của Cha ban đầu.
 Muôn người một ý nguyện cầu,
 Nước Cha mở rộng toàn cầu yêu thương.*

42 – ĐỨC MARIA VỚI LỄ HIỆN XUỐNG

*Khí trời ảm áp thánh tư,
 Cỏ cây hoa lá từ từ vươn lên.
 Cây sung hoa đã nở rên,
 Vườn nho cây cảnh mọc thêm nhiều chồi.
 Ô-liu quả đã hơi to,
 Máy cây hồng quý nở phồng nhiều bông.
 Mặt trời còn xế bên đông,
 Sương tan đã hết gió đông thì ào.
 Cửa nhà còn đóng kín cao,
 Không ai lai vãng đi vào phía trong.
 Trong nhà các ghế đặt xong,
 Còn nhiều ghế dựa phía trong cạnh tường.
 Giữa nhà một ghế to hơn,
 Người ta thấy Mẹ im hơi ngồi chờ.
 Tiếp theo là các tông đồ,
 Ngồi quanh Mẹ thánh để chờ xướng kinh.*

Mẹ đọc Thánh Vịnh mấy kinh,
 Tông đồ đáp lại lời kinh kêu cầu.
 Mẹ đọc một đoạn khá mau,
 Mọi người yên lặng nguyện cầu suy tư.
 Ánh dương lọt xuống phòng thư,
 Gây thành vệt sáng ở lưng chùng nhà.
 Xảy ra có tiếng gió gầm,
 Giống như tiếng sáo hạc cầm vang ra.
 Tiếng vang mỗi lúc một gần,
 Tràn đầy tiếng động tiếng vang trong phòng.
 Tông đồ ngược mắt lên trông,
 Lòng đầy sợ hãi trong phong cảnh này.
 Có người quá sợ lấy tay,
 Che đầu che mắt ngồi ngây trong phòng.
 Có người đấm ngực khóc rờn,
 Xin tha tội lỗi để hồn sạch trong.
 Mẹ ta ngồi đứng giữa phòng,
 Mẹ luôn cầu khẩn Chúa trong việc này
 Mẹ ta bình tĩnh chấp tay,
 Thần giao cách cảm hằng ngày xảy ra.
 Mẹ quì gối xuống giang ra,
 Hai tay chạm tới Gio – an Phê – rô.
 Thế rồi lửa sáng tràn vào,
 Cả phòng ánh sáng tan vào không gian.
 Sau cùng khối lửa bay ra,
 Đậu trên đầu Mẹ tản ra các người.

Khôi này giống lửa bởi trời,
 Hiện ra hạ xuống mỗi người quì bên.
 Trong phòng đóng kín rất êm,
 Tông đồ sừng sốt vang lên lời cầu.
 Mọi người im lặng hồi lâu,
 Lửa trời Thần Khí đậu lâu trên đầu.
 Sau cùng lửa biến đi mau,
 Chỉ còn để lại hồi lâu hương trời.
 Hương thơm phát xuất từ trời,
 Trần gian chẳng có hương nào giống đây.
 Tông đồ đã tỉnh lại ngay,
 Mẹ ta còn tiếp lễ say Thánh Thần.
 Mẹ cầu nguyện Chúa ban ân
 Giúp cho các thánh say sưa giảng truyền.
 Tông đồ phấn khởi tiến lên,
 Ước ao rao giảng lời khuyên Chúa Trời.

43 – ĐỨC MARIA GẶP LAGIARÔ VÀ ÔNG GIU SE ARIMATHIA.

Ma-ri ở tại Bê-ta,
 Mẹ khâu Mẹ vá áo quần Chúa ta.
 Đồ này kỷ niệm của Cha,
 Cuộc đời vất vả trần gian của Người.
 Thỉnh thoảng Mẹ ngó ra đường,
 Để xem góc độ mặt trời đến đâu.

Tính giờ để biết lâu mau,
 Xảy ra gõ cửa phía sau ngôi nhà.
 Ai đấy xin cứ vào nhà,
 Hai người Giu-sé La-gia bước vào.
 Kính chào Mẹ Thánh chúng con,
 Mẹ Chúa cao cả quý tôn chùng nào.
 Mẹ là phụ nữ trời cao,
 Muôn vàn thần thánh ca rao Mẹ lành.
 Xin Chúa ở cùng các anh.
 Các anh chiếu cố tại nhà việc chi ?
 Trước tiên thăm Mẹ chí tình,
 Sau là ngỏ ý thưa trình Mẹ đây.
 Chúng con đã họp mấy ngày,
 Bàn xem một việc ngày nay cần làm.
 Giu-se lên tiếng thế này :
 Ngày nay tại chốn nơi này xảy ra.
 Nhiều điều xáo trộn đã qua,
 Bắt người bệnh Chúa tống giam trong nhà.
 Có người họ bắt điều tra,
 Nhiều người họ giết dã man tại nhà.
 Họ còn dòm ngó từ xa,
 Nghe xem động tĩnh xảy ra thế nào.
 Có người họ đã bắt giao,
 Tống giam tại chốn nhà lao pháp đình.
 Vậy nên xin Mẹ hãy đi,
 Ở trong vườn vắng ô-liu có nhà.

Nơi đây đã được chỉnh trang,
 Nhà cao tường kín đã làm mới đây.
 Chúng con bàn tính gần đây,
 Máy cô, máy chị điều này cũng ưng.
 Nhà này có lẽ thuận ưng,
 Gio-an, Ma-rí có ưng không nào ?
 Mẹ tránh cuộc sống ồn ào,
 Cố sao chỉ có Mẹ và Gio-an.
 Để cho cô tịch bằng an,
 Mẹ suy Mẹ ngắm về Cha trên trời.
 Vậy còn săn sóc khu vườn,
 Cái nhà máy ép trong vườn thì sao ?
 Thưa Mẹ việc này không sao,
 Tỉa cành xén lá tối cao tám ngày.
 Ép dầu chỉ có năm ngày,
 Vậy xin Mẹ hãy hằng ngày yên tâm.
 Nơi này kín đáo hồi tâm,
 Ngắm suy về Chúa thiên đàng rất hay.
 Mẹ xin cảm tạ các thầy,
 Chúa ban có chỗ ở đây tuyệt vời.
 Cuộc sống của Mẹ cả đời,
 Âm thầm lặng lẽ người đời không hay.
 Các con suy ngắm hằng ngày,
 Về đời mai ẩn của Thầy đã qua.
 Các con cố sống chân thành,
 Khiêm nhường nhỏ bé thật thà khoan dung.

Cả đời con Chúa khiêm nhu,
 Khoan nhân tha thứ bao dung mọi người.
 Mẹ đây cũng bắt chước Người,
 Sống qua ngày tháng ở đời bằng an.
 Một điều Mẹ muốn nói ra,
 Mẹ nay cũng muốn ở gần tông đồ.
 Ưi an nâng đỡ các ông,
 Hằng say rao giảng nơi công lời Người.
 Để cho họ biết Chúa Trời,
 Tôn thờ yêu mến cả đời người ta.
 Vậy xin Mẹ nhận lấy nhà,
 Có chùm chìa khóa vào nhà ở đây.
 Cám ơn các chú các thầy,
 Liệu cho Mẹ có nơi này ở yên.
 Xin Chúa chúc phúc bình yên,
 Ban cho thánh đức tiến thêm hằng ngày.
 Con chào Mẹ thánh khoan thay,
 La-ga, Giu- sé con đây xin về.

44 – ĐỨC MARIA VÀ GIOAN ĐI THĂM DI TÍCH CỦA CHÚA

Hôm nay buổi sáng mùa hè,
 Khí trời ấm áp sương hè tan mau.
 Ô-liu lấm quả chín mau,
 Chim ca ríu rít gọi nhau ra vườn.

Gió nam hiu thổi trong vườn,
 Gọi bao nỗi nhớ tình thương của Thầy.
 Đến nơi hòn đá gốc cây,
 Thầy quì hấp hối tràn đầy đau thương.
 Máu Thầy cùng với mồ hôi,
 Chảy ra xuống đất một hồi khá lâu.
 Mẹ hôn hòn đá rất lâu,
 Gio-an cảm nhớ nỗi đau của Thầy.
 Mắt ông nước mắt ra đầy,
 Vội lau nước mắt chỗ Thầy ở đây.
 Giu-đa hôn Chúa nơi đây,
 Kể cho Mẹ biết lòng đầy nhớ nhung.
 Hai người ra khỏi vườn liu,
 Bãng qua cái suối có cầu bắc qua.
 Chúa ta cũng đã đi qua,
 Mẹ hôn thanh sắt bắc qua suối này.
 Nơi đây Chúa té ngã xoài,
 Chẳng ai đỡ Chúa chỉ hoài thúc đi.
 Gio-an dắt Mẹ cùng đi,
 Đi qua vườn của Giu-se lãng Thầy.
 Vườn này có mộ chôn Thầy,
 Mẹ không vào đó vì nay thiếu giờ.
 Mẹ ta đi thẳng Gol-gô,
 Ở đây có lăm điều lòng nên ghi.
 Nơi đây Chúa té dưng đi,
 Ve-ro trao Chúa cái khăn lau Người.

*Mẹ ta cũng giáp mặt Người,
 Trước khi đi tới đỉnh đồi đau thương.
 Mẹ ta nhớ Chúa cả đời,
 Người luôn khóc Chúa tỏ lời mến thương.
 Mẹ hôn nhiều chỗ trên đồi,
 Nhất là chính chỗ nơi Người đóng đinh.
 Hôn đi hôn lại nhiều lần,
 Mặt đầy nước mắt khẩn van rì rầm.
 Mẹ liền nói với Gio-an,
 Chúng ta phải bỏ đi ra về nhà.
 Mặt trời đã chiếu xiên ngang,
 Ta về kẻo nắng chói chang đã gần.
 Hôm nay ta đã đi xa,
 Sau này có dịp đi thăm nhiều lần.*

45 – ĐỨC MARIA VỚI CÁC KỶ VẬT CỦA CHÚA

Trên đồi Golgo, sau khi người ta đã hạ xác Chúa xuống, người ta trao cho Đức Mẹ Ba Cái Đinh đã giữ Chúa trên thập giá. Sau khi Chúa chết bốn năm ngày, ông Longinô người đã lấy đồng đâm thủng Trái Tim Chúa trao cái lưỡi đồng còn dính máu cho Đức Mẹ. Ông Longinô sau này trở thành người Công giáo tốt. Ông ta là người lính của Rôma ông ta đâm Chúa theo lệnh của nhà nước, ông ta không có ác ý gì. Nên khi Chúa chết có nhiều dấu lạ

ông ta tin Chúa là con Đức Chúa Trời. Có hai chiếc khăn liệm xác Chúa một cái lớn và một cái nhỏ. Ban đầu người ta trao cho Đức Mẹ cái khăn nhỏ. Còn cái khăn lớn ông Nicôđê mô giữ lại. Về sau họ đã đưa chiếc khăn lớn cho Đức Mẹ. Ông Nicôđê mô giữ lại cái nhỏ. Đức Mẹ cảm tạ Chúa và Cám ơn các ông. Còn chiếc khăn in mặt Chúa của bà Verônica đức Mẹ cũng giữ. Về sau bà Veronica thấy Đức Mẹ có khăn liệm lớn nên bà đã xin Đức Mẹ để lại cho bà chiếc khăn đó.

46 – GIOAN BÁO TIN VỀ MẸ CHO CÁC TÔNG ĐỒ

*Gio-an cảm thấy khác thường,
Càng ngày Mẹ trở nên người yếu hơn.
Biếng ăn ít ngủ không chơi,
Chỉ lo cầu nguyện Chúa Trời không ngơi.
Xuất thần ngây ngất lâu giờ,
Rì rầm truyện vãn Chúa Trời liên miên.
Đôi khi mặt Mẹ sáng lên,
Giống như Moi-sế ở trên đường rừng.
Chân quì tay chấp không ngừng,
Làm cho thân xác mệt như biếng ăn.
Năm nay Mẹ đã bảy ba,
Vậy nên tôi báo các anh biết rằng :*

Người nào muốn gặp Mẹ ta,
 Coi như lần chót ngắm nhan Mẹ lành.
 Hãy về cho kịp để thăm,
 Ngắm xem Mẹ Chúa chúc lành ban ơn.
 Để ta có sức tăng hơn,
 Loan truyền lời Chúa cho người muôn dân.
 Mẹ ta cũng muốn hỏi thăm,
 Tông đồ của Chúa nay ra thế nào ?
 Mẹ luôn cầu nguyện Chúa con,
 Ban cho nước Chúa có đông người vào.
 Vậy xin quý vị người nào,
 Có lòng mong ước thăm chào Mẹ ta.
 Hãy về chớ có lân la,
 May ra gặp Mẹ Chúa ta cuối cùng.

47 – SỰ CHẾT VÀ LÊN TRỜI CỦA ĐỨC MARIA

Mẹ ta đang ở trong phòng,
 Mặc toàn đồ trắng hãy còn khiết tinh.
 Bên ngoài Mẹ khoác áo choàng,
 Trên đầu rủ xuống khăn voan mịn màu.
 Mẹ đang thu xếp áo mau,
 Của Con Mẹ Thánh đã lâu trong hòm.
 Áo dài trắng toát hơi hồng,
 Chúa hay mặc nó chống nắng tháng năm.

Lại còn áo khoác màu xanh,
 Tìm thấy nó ở vườn xanh cây dâu.
 Áo này dính máu khổ đau,
 Trong cơn hấp hối hồi lâu trong vườn.
 Ba danh mũi giáo đâm sườn,
 Khăn to liệm xác trong rương lâu ngày.
 Thu xong Mẹ đứng lên ngay,
 Gio-an chạy tới đứng ngay bên Người.
 Tại sao Mẹ mở vết thương,
 Bao ngày lắng đọng nay khơi lại buồn.
 Mẹ ta tái mét mặt buồn,
 Tay hơi run rẩy vì lòng quặn đau.
 Mẹ là Mẹ Chúa khổ đau,
 Nên Mẹ phải nhớ suy lâu trong lòng.
 Biết bao đau khổ dần lòng,
 Chúa Trời Con Mẹ bằng lòng chịu thay.
 Đền bao tội lỗi dân này,
 Vô ơn bạc nghĩa hằng ngày vốn quên.
 Chúa Trời cao Cả uy quyền,
 Ban cho người thế bao quyền làm con.
 Làm con Thiên Chúa trên trời,
 Có quyền thừa kế Nước Trời mai sau.
 Ý định Thiên Chúa nhiệm mầu,
 Vì yêu sáng tạo từ lâu con người
 Lại cho người thế biển khơi,
 Thú rừng đầy dãy vật nuôi đầy tràn.

Lúa đồng hoa trái trời ban,
 Dưỡng nuôi người thế đầy tràn bình an.
 Lại cho con Chúa xuống trần,
 Bảo ban dạy dỗ muôn vàn lẽ hay.
 Dạy cho nước Chúa tốt thay,
 Phải vâng ý Chúa đời này đời sau.
 Chúa còn chịu chết thảm sầu,
 Đền bao tội lỗi làm đau lòng Người.
 Lại cho qui tụ muôn người,
 Làm thành Giáo Hội muôn người cùng tin.
 Sau này khi chết bằng an,
 Hưởng tôn nhan Chúa Thiên Đàng muôn năm.

* * *

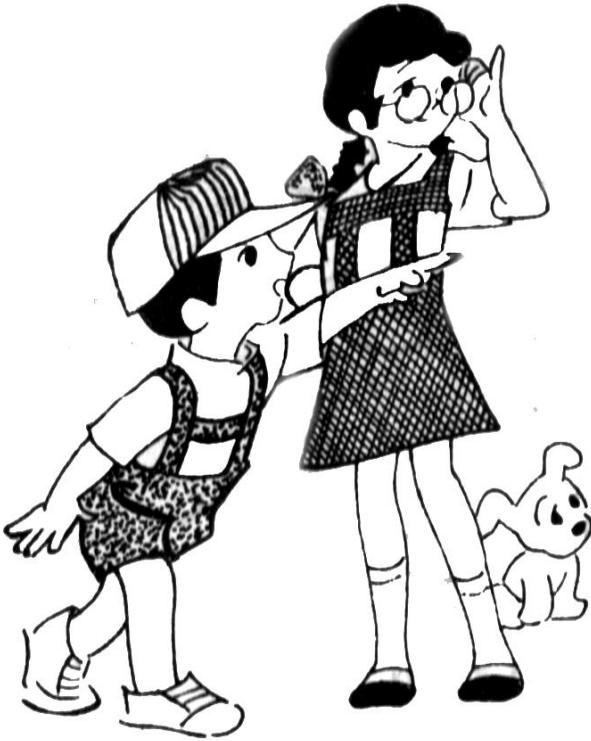
Gio-an con sống bình an,
 Lo sao con sống một mình nay mai.
 Mẹ đây cũng sắp ra đi,
 Để về cùng Chúa chí linh chí lành.
 Khi nào Mẹ quá yêu Cha,
 Tâm hồn tràn ngập thánh ân xuống lòng.
 Lúc này Mẹ sẽ ước mong,
 Hồn ra khỏi xác bay thông về trời.
 Mẹ ơi, Mẹ sẽ về trời,
 Mẹ không phải chết về trời cùng Cha.
 Mẹ đâu có phải trải qua,
 Cái chết phũ phàng xảy ra cuối đời.

Vì Mẹ đâu có tội đời,
 Xác thân của Mẹ suốt đời sạch trong.
 Thế nên Chúa sẽ suy tôn,
 Đón mừng Mẹ Thánh đi luôn về trời.
 Con ơi, Chúa cũng qua đời,
 Trên cây khổ giá sau thời khổ đau.
 Tội trần Chúa chẳng có đâu,
 Chúa vui chịu chết để mau cứu đời.
 Chúa ơi, Chúa thật tuyệt vời,
 Chết đi sống lại nhiều người đã trông.
 Con còn ở lại hiệp thông,
 Với bao các thánh tông đồ ở đây.
 Hãy lo rao giảng về Thầy,
 Để cho người thế biết Thầy và tin.
 Mong sao người thế mạnh tin,
 Con Cha xuống thế giảng khuyển Nười Trời.
 Người là Con Chúa cứu đời,
 Thoát vòng nô lệ tội đời thế gian.
 Xin Mẹ cứu giúp ban ân,
 Để con sống tốt đón ân Chúa Trời.
 Sau này con cũng qua đời,
 Để về cùng Chúa muôn đời yêu thương.
 Gio-an cảm thấy mến thương,
 Ông nhìn Mẹ thấy khác thường mọi khi.
 Mặt mày tái mét sắp đi,
 Nhưng rồi tỏa sáng toàn thân lạ lùng.

Áo quần như thể tuyết thu,
 Sáng trong giống Chúa hiển dung thời xưa.
 Con ơn, đặt Mẹ trên giường,
 Để ta về với Chúa Trời quý yêu.
 Thế là Mẹ chết vì yêu,
 Bay về cùng Chúa tình yêu muôn đời.
 Gio-an quàn Mẹ trên giường,
 Tìm bông hoa lá ngoài vườn hóa trang.
 Gio-an coi Mẹ thời gian,
 Thiếp đi một lúc vì thân mệt nhoài.
 Khi anh tỉnh lại xem Ngài,
 Chỉ còn giường trống xác Ngài đã đi.
 Hương thơm ngào ngạt lan đi,
 Trên không vang tiếng thần trời hát ca.

PHẦN PHỤ THÊM

I – TÂM TÌNH VỚI ĐỨC MARIA

1 – MẸ LÀ TU SĨ ĐẦU TIÊN

*Mẹ là tu sĩ đầu tiên,
 Dâng mình cho Chúa tuổi đời lên ba.
 Dưới quyền hướng dẫn An – na,
 Bà tu nhà Chúa trải năm tháng dài.
 Ma – ri sống dưới thánh đài,
 Ngôi nhà Chúa ngự trải dài các vua.
 Hằng ngày Mẹ sống theo mùa,
 Xin vâng ý Chúa thi đua mọi ngày.
 Xin cho Chúa cứu dân này,
 Mong sao mau tới dựng xây nước Người.
 Nước đây không thuộc trần đời,
 Nhưng là nước Chúa thuộc đời linh thiêng.*

* * *

*Cuộc đời khẩn hứa Mẹ liên,
 Dâng lên Thiên Chúa ba niềm hy sinh.
 Ba lời khẩn lớn phải thi,
 Vâng lời, trinh khiết thực thi đức nghèo.
 Cả ba lời khẩn quyết theo,
 Làm nên chính yếu giao kèo đời tu.*

* * *

*Mẹ vâng ý Chúa rất chu,
 Khi vui khi khổ không chùn bước chân.*

Mang thai Con Chúa tận toan,
 Đi theo Con Chúa gặp toàn đau thương.
 Đức trinh Mẹ giữ can trường ,
 Cho dù sứ mệnh Con Trời mang thai.
 Mẹ đâu có dám chịu thai,
 Nếu mà lỗi khấn làm sai lời thề.
 Nhưng khi Thiên Sứ nói lên,
 Thánh Thần Thiên Chúa làm nên thai lòng.
 Lúc này Mẹ mới an lòng,
 Vâng theo ý Chúa vương tròn an tâm.
 Đức nghèo Mẹ giữ siêng chăm,
 Sinh con Mẹ đặt máng ăn chiên bò,
 Cả đời sinh sống thiếu co,
 Làm ăn vất vả cam go những ngày.

* * *

Cuộc đời dâng hiến trọn thay,
 Mẹ dâng tất cả trong tay Chúa Trời.
 Mẹ là tu sĩ đầu thời,
 Cửa đời đạo mới Con Trời giáng sinh.
 Giáng trần Chúa giáng Mừng Tin,
 Khai sinh đạo mới yêu, Tin Chúa Trời.

2 – MARIA TRINH VƯƠNG THƯỜNG XỐT

*Giê-su Cứu Chúa trần gian,
 Làm vua muôn nước thế gian loài người.
 Trên trời Chúa cũng thay trời,
 Trị vì Thiên Quốc khắp nơi cung hoàng.
 Ma – ri Mẹ Chúa, Nữ Hoàng,
 Đồng trị Nước Chúa an toàn với Con.
 Con là Chúa, Mẹ cùng Con,
 Trị vì vũ trụ càn khôn tuyệt vời.
 Lòng nhân của Mẹ sáng ngời,
 Yêu thương cứu giúp mọi người khẩn xin.
 Nữ vương cực tốt trọn lành,
 Thân hình ngọc khiết trắng tinh vẹn tuyền.
 Đáng cho thiên hạ ca khen,
 Cây trồng tín thác kết liên trọn đời.
 Nữ Vương thông sáng tuyệt vời,
 Vượt trên trí sáng bao người dương gian .
 Nữ Vương luôn muốn ủi an,
 Những ai người thế cần van ơn này.
 Nữ vương ngay chính tràn đầy,
 Chẳng ai thấy Mẹ đổi thay thất thường.
 Mẹ nguồn vui sướng mọi người,
 Dem bao yên ủi cho người Mẹ yêu.
 Mẹ là Hoàng Hậu tình yêu,
 Bao dung che chở khỏi nhiều đau thương .*

*Mẹ ơi, Mẹ Chúa vua trời,
 Chúng con cậy dựa những lời Mẹ râu.
 Mẹ xin Vua Cả rất mau,
 Cứu nhân độ thế sạch lâu tội nhơ.*

* * *

*Hỡi dân nước Chúa ta ơi,
 Chúng ta có phúc tuyệt vời bao la.
 Chúng ta có một Nữ Hoàng,
 Người yêu dân chúng thật là cảm thương.
 Chúng ta hãy chạy đến Người,
 Xin Người bầu cử trước Người Chúa Con.
 Cho ta mọi sự vương trờn,
 Cả đời vui sướng không còn lo toan.
 Chúng con cảm tạ Chúa Cha,
 Đã ban Hoàng Hậu cho đoàn con thơ.
 Chúng con cảm tạ Ngôi Lời,
 Đã ban Mẹ Thánh cứu đời chúng con.*

3 – ĐỨC MARIA VÔ NHIỄM TỘI NGUYÊN TỘI

*Ma-ri vô nhiễm tội nguyên,
 Người không vướng mắc tội truyền tổ tông.
 Thân người đẹp tốt chí tôn,
 Đẹp tươi sáng chói gương trong vẹn toàn.
 Sinh con mà vẫn trinh trong,
 Thân mình xinh tốt vẹn tròn đức trinh.*

*Hồn lành xác mạnh sáng tinh,
Xứng nơi Chúa ngự oai nghi, uy quyền.
Chết rồi hồn xác trinh nguyên,
Vui mừng bay bổng cung thiên muôn đời.*

4 – KINH MÂN CÔI HUYỀN DIỆU

*Mân-côi kinh rất chí linh,
Vô cùng cao quý thánh danh có nguồn.
Lời chào Thiên Sứ quý tôn,
“Kính chào Ma-rí đầy ơn trên trời”
Ngôi Lời Cứu Chúa dạy đời,
Cầu cùng Thiên Chúa những lời cao sang.
“Xin cho Nước Chúa mở mang,
Muôn đời hiển trị rạng danh Chúa Trời”*

* * *

*Vào kỳ giáo hội nhiều nhương,
An-bi phá rối nhiều nơi dân lành.
Đa-minh Thánh Cả chân thành,
Muốn tìm cách thế đẹp tan bề này.
Ngài xin Đức Mẹ tỏ bày,
Ban cho cách thế có đầy sức thiêng.
Mẹ ban Thánh Vịnh linh thiêng,
Có tên Thánh vịnh thần thiêng nhiệm mầu.
Đó là tên gọi đã lâu,
Mân-côi “Thánh vịnh” cao sâu tuyệt vời.*

Con đi rao giảng khắp nơi,
 “Ăn năn lần hạt đổi đời sống tươi.
 Thánh nhân đi giảng nhiều nơi,
 Ban ngày rao giảng đêm khơi nguyện cầu.
 Lòng người thấy thuận nghe mau,
 Vâng nghe tối sớm thi nhau nguyện cầu.
 Mân cô trên miệng đọc lâu,
 Lòng thì thống hối tận sâu cõi lòng.
 Con người thay đổi tâm hồn,
 Bỏ tà theo chính kính tôn Chúa Trời.
 Những người tội lỗi đổi đời,
 Sống yêu xử tốt cuộc đời quý thay.
 An-bi bè rối đổi thay,
 Qui hàng Giáo Hội sống đầy tình thương.

* * *

Ai ơi nghe kỹ những lời,
 Mong-pho quý thánh giảng lời thành tâm.
 “Hãy siêng lần hạt chuỗi Mân,
 Kho tàng quý báu hồng ân Chúa Trời.
 Chúa ban mọi sự cho người,
 Siêng năng lần hạt theo lời tôi khuyên.
 Chúng ta thực hiện lời khuyên,
 Đón muôn ơn phúc Chúa truyền ban cho.
 Mẹ ơi cứu giúp chúng con ,
 Cầu xin Chúa Cả ban cho ân lành.

5 – MARIA MẸ TÔI

Ai ơi, có biết Mẹ tôi,
 Người yêu tôi quá không đòi lẽ tương.
 Người sinh con dưới chiều thương,
 Chiều mưa ơn thánh trên trường Can-vê.
 Người thương con lắm nhiều bề,
 Lo cho mọi thứ ê-hề sướng vui.
 Mẹ cho sinh chốn yên vui,
 Gia đình Công giáo chuyên chu mọi điều.
 Thế rồi Mẹ dẫn theo chiều,
 Đi tu dâng hiến toàn thiêu trọn đời.
 Đời tu cũng lắm khuynh đời,
 Lắm khi nguy hiểm theo thời như chơi.
 Nhưng rồi Mẹ cứu Mẹ khơi,
 Cho con tránh bão chơi vơi giữa đời.
 Mẹ con như áng mây trời,
 Che ngàn tội ác hại đời con mang.
 Mẹ như mây tản mưa ngàn,
 Ban tràn ơn thánh dưỡng đoàn con yêu.
 Mẹ như bóng mát quý yêu,
 Trưa hè nóng rát lửa thiêu, che đầu.
 Mẹ như gió mát đêm sâu,
 Thổi qua giải tỏa nỗi sầu đêm khuya.
 Thuyền thành lạc hướng về đâu,
 Mẹ tôi hướng nó đáp sâu bến bờ.

Mẹ tôi yêu hết mọi người,
 Trẻ già người lớn ấu thơ nhi đồng.
 Ai người yếu đuối xác hồn,
 Người lo giúp đỡ hết lòng vì yêu.
 Xác cho mạnh khỏe mĩ miều,
 Hồn lành trong trắng dễ chiều hướng lên.
 Yêu Cha mến Mẹ tặng thêm,
 Hướng lòng thiên quốc linh thiêng trên trời.

6 - MẸ MARIA YÊU CON

Mẹ yêu con thuở chào đời,
 Người lo săn sóc cả đời chúng con.
 Lo cho mau lớn chóng khôn,
 Bằng an mọi sự tinh thông cuộc đời.
 Tới khi ăn nói bình thường,
 Thân hình tiến phát bao người như ai.
 Mẹ con dạy nói khỏi sai,
 Dạy cho biết gói mở khai an lành.
 Dạy cho biết Chúa cao sang,
 Tôn thờ yêu mến hiến dâng chân tình.
 Thế rồi ngày tháng qua đi,
 Mẹ con thấy lớn tâm tình đổi thay.
 Muốn đi giao tiếp đó đây,
 Liên tình xã hội sống xây cuộc đời.

*Mẹ con tìm cách hướng trời,
 Soi cho đời sống hợp lời Chúa Con.
 Lòng con ứng ý Mẹ luôn,
 Quyết lòng dâng hiến xác hồn cho Mẹ.
 Mẹ ơi, con cảm ơn Mẹ,
 Đã thương soi sáng con trên đường đời.
 Con nguyện sống cả cuộc đời,
 Làm theo ý Mẹ con thời không quên.*

7 – THÁNG HOA MẸ

*Thánh năm dâng kính Mẹ hiền,
 Lòng con rạo rức đứng kề bên song.
 Bầu trời cảnh vật sáng trong,
 Trăm hoa khoe sắc đón chào Mẹ Xuân.
 Hoa hồng hoa tím hân hoan,
 Huệ lan thắm đỏ tràn lan khắp vườn.
 Hương thơm ngào ngạt khắp trời,
 Chúng con dâng Mẹ muôn lời ngợi khen.
 Cùng dâng lên Mẹ hoa sen.
 Hoa vàng hoa tím ca khen Mẹ lành.*

* * *

*Tháng hoa biểu lộ lòng thành,
 Con dân khắp xứ đồng thanh hướng về.
 Những ngày tôn kính Mẹ hiền,
 Để ai nấy tỏ nỗi niềm mến yêu.*

Dâng lên Mẹ Thánh mỹ miều,
 Tâm tình, ý muốn say yêu Mẫu hiền.
 Nhiều người dâng bó hoa thiêng,
 Hy sinh chịu khổ tỏ niềm kính tôn.
 Có người dâng bệnh đau luôn,
 Khổ đau phần xác tỏ lòng tri ân.
 Con xin tiến Mẹ hoa tâm,
 Lòng thành trong trắng không mang tội trần.
 Sau cùng là lẵng hoa lan,
 Với ba nhân đức con hằng tập luôn.
 Mến yêu tin cậy hết lòng,
 Thiết tha yêu Chúa đồng bào của con.

* * *

Mẹ ơi, đẹp quá mùa bông,
 Muôn màu sắc sỡ tô son thắm nồng.
 Nhưng sao sánh với Mẹ con,
 Mỹ nhân kiệt tác Hóa Công tạo thành.
 Mẹ là bà Chúa muôn hoa,
 Hương tình nhân ái tỏa lan muôn người.
 Chúng con phủ phục dâng lời,
 Tạ ơn Thiên Chúa, Mẹ Người Cao Sang.

7 – MẸ RU CON

Chiều về trên cánh đồng xanh ,
 Thoảng nghe tiếng hát từ xa vọng về.

Mẹ ru con ngủ cho êm,
 Mai sau con lớn con lên thánh đường

* * *

Con ca tụng Mẹ Chúa Trời,
 Sinh con, Chúa Cả trên trời Ngôi Hai.
 Mẹ sinh Chúa tể muôn loài,
 Giáng trần giải thoát án dài tổ tông.

* * *

Tới khi con đã lớn khôn,
 Con ca tụng Mẹ với lòng biết ơn.
 Ma-ri, Mẹ của muôn người,
 Mẹ yêu tất cả mọi người chúng ta.

* * *

Những ai gặp nỗi gian truân,
 Người ra tay giúp vượt ngàn khó khăn.
 Đường đi trắc trở nguy nan,
 Mẹ dìu Mẹ dắt vượt qua dễ dàng.
 Hồn ai không được bằng an,
 Ui an nâng đỡ Mẹ ban ơn lành.

* * *

Đời con có lạc hướng đi,
 Mẹ cầu mong đón đến khi con về.
 Quỷ ma trần thế nhất tề,
 Hại con ngăn cản không về cùng Cha.
 Mẹ liền cứu giúp cho qua,
 Để con vươn tới tình Cha mận nong.

* * *

*Khi con ích kỷ tự tôn,
 Vì ngu theo tiếng ít khôn dụ hồn.
 Quay lưng ngoảnh mặt làm cao,
 Bỏ nghe lời Chúa đi vào gian phi.
 Mẹ liền can thiệp đúng khi,
 Vực con chỗi dậy thực thi đổi đời.*

* * *

*Mẹ ru con ngủ tuyệt vời,
 Mai sau con giúp việc đời dân gian.
 Giúp làng ngõ xóm Khang trang,
 Dân tình hòa thuận bình an vững bền.*

* * *

*Hồn con, cành lá vươn lên,
 Con đem bóng mát phủ lên dân lành.
 Khác nào Mẫu tử thiên đình,
 Ban ơn cứu giúp dân lành của Cha.*

8 – TRƯỚC NHAN MẸ

*Trước nhan Mẹ rất mỹ miều,
 Hào quang rực sáng mũ triều sao thiên.
 Hồn con ngậy ngát hương lên,
 Thế gian con bỏ không thềm ước ao.
 Trán Mẹ lấp lánh ngàn sao,
 Phá tan u tối muốn trào hồn con.
 Con xin tận hiến hồn con,
 Với toàn thân xác kính tôn Mẹ hiền.*

* * *

Sống bên Mẹ Thánh dịu hiền,
 No say tình mến Mẹ truyền sang con.
 Anh nhìn mắt Mẹ trên con,
 Muốn như thu hút hồn con bất toàn.
 Kéo con ra khỏi sa hoa,
 Trở về nẻo chính hân hoan nghĩa tình.
 Sống cùng Mẹ Chúa Thiên đình,
 Cuộc đời trong sáng đậm tình yêu thương.

* * *

Con nhìn ngắm Mẹ yêu đương,
 Ước mong Mẹ giúp vượt đường thế gian.
 Cuộc đời bao nỗi gian nan,
 Quỷ ma rình rập bẫy giăng chặn đường.
 Lại còn hào nhoáng trần đời,
 Tình tiền hấp dẫn hại đời chúng con.
 Biết bao vẻ đẹp ru con,
 Hình như muốn khiến hồn con ngã lòng.
 Bước theo bóng đánh nhan hồng,
 Tràn lan khắp chốn làng thôn thị thành.
 Kính xin Mẹ giúp ban ân,
 Để con vươn tới sống lành thánh thiêng.
 Bỏ qua thế giới cảnh tiên,
 Về nơi nương náu Chúa trên cõi trời.
 Hằng ngày ca tụng Chúa Trời,
 Vui đời thánh hiến trọn đời mến Cha.

9 – TÌNH MẸ MÙA XUÂN

Mẹ ơi sắp hết mùa đông,
 Đông tàn xuân tới muôn hoa tung bồng.
 Lòng con khắp khởi vui mừng,
 Hướng về Mẹ Thánh hợp cùng muôn hoa.
 Hồng hường khoe sắc tỏa lan,
 Hoa vàng, hoa tím, hoa lan thắm nồng.
 Hương hoa quyện với tình nồng,
 Tim con rạo rức tâm hồn bổng bay.
 Ngược nhìn ngắm Mẹ lòng say,
 Mẹ yêu con quá chẳng hay lỗi lầm.
 Lòng Mẹ như biển bao la,
 Đầy lòng nhân ái con dân Chúa Trời.
 Mẹ yêu hết cả mọi người,
 Ấu nhi già trẻ sống đời bé thơ.
 Mẫu tâm mở rộng tình thương,
 Lầm đường lạc lối Mẹ nương gọi về.
 Sa cơ lỡ bước bến mê,
 Mẹ lay thức tỉnh đưa về tình Cha.
 Mẹ như cánh cửa thiên đàng,
 Mở toang chờ đón muôn ngàn tội nhân.
 Trở về cải quá tự tâm,
 Đổi đời đổi nét thánh nhân nước Trời.
 Mẹ như tàu lớn cứu người,
 Sa cơ chìm đắm tội đời khó tha.

Mẹ như trăng sáng đêm rằm,
 Chiếu soi u tối trần gian lỗi lầm.
 Mẹ như đèn thánh kính dâng,
 Muôn dân con Chúa từ xa tiến về.
 Họ ca tụng Chúa ngày đêm,
 Khấn xin Mẹ Chúa bằng yên tâm hồn.
 Mẹ như đồng lúa ngát thơm,
 Rung rinh gợn sóng nàng hương ngon lành.
 Mẹ như sương nhỏ đầu cành,
 Nhẹ rơi tít tách ơn lành Trời cao.
 Mẹ như sóng biển rì rào,
 Giúp con tỉnh thức vươn cao cõi trời.
 Ôi lòng Mẹ thật tuyệt vời,
 Muôn hoa nhân đức sáng ngời mọi nơi.

10 – ƯỚC AO YÊU MẸ

Mẹ ơi, Mẹ quá yêu con,
 Nay con cũng quyết một lòng yêu Mẹ.
 Con xin kể lại Mẹ nghe,
 Bao nhiêu sóng biển đuổi chen vào bờ.
 Con xin yêu Mẹ vô bờ,
 Như bao sóng biển chập chờn vào đê.
 Ngắm nhìn trời tối ban đêm,
 Đố ai đếm được sao đêm xoay vần.
 Con nguyện yêu Mẹ nhiều lần,
 Nhiều hơn sao sáng vận hành đêm khuya.

Đố ai đếm được hạt mưa,
 Từ trời rơi xuống làm tăng hoa mầu.
 Con nguyên yêu Mẹ đã lâu,
 Nhiều hơn số hạt mưa ngâu xuống trần.
 Cát bao nhiêu hạt trong đầm,
 Con xin yêu Mẹ gấp ngàn lần hơn.
 Đố ai đếm được ngày giờ,
 Có bao ngày tháng từ thời dựng nên.
 Con xin yêu Mẹ ngày đêm,
 Tâm tư lòng muốn chẳng hề giảm suy.
 Trên trời có những áng mây,
 Bày bày xóa xóa đổi thay bao lần.
 Nay con xin cũng sẵn sàng,
 Hăng say yêu Mẹ ngàn lần gia tăng.
 Đố ai lượng được trời xanh,
 Nó cao cách đất bao xa với người.
 Nay con cũng quyết một đời,
 Say yêu Mẹ Chúa cao hơn ngàn trùng.
 Bao nhiêu lá rụng trong rừng,
 Con xin yêu Mẹ cũng từng bấy nhiêu.
 Mẹ ơi thương đến con nhiều,
 Cho con yêu Chúa với nhiều hy sinh.

11- MARIA NỮ VƯƠNG HOÀNG VŨ

1. *Ma-rí, Mẹ sinh Vua vũ trụ,
Giê-su Con Mẹ vũ hoàn quân vương,
Người là Vua của tình thương,
Mẹ là Hoàng Hậu mến thương mọi người.*

2. *Con là Chúa, Mẹ là Thái Hậu,
Chúa ban quyền Thái Hậu bao la,
Trên trời, dưới đất muôn dân,
Con Vua, Thái Hậu, thần dân nước trời.*

3. *Mẹ sinh Chúa hãy còn trinh khiết,
Đức Đồng Trinh của Mẹ vẹn toàn,
Tội trần Mẹ chẳng có mang,
Toàn thân trong trắng ngọc ngà kém xa.*

4. *Nữ Vương trí khôn Người chói sáng,
Thông minh mau hiểu chẳng ai bằng,
Lẽ trời, bản tính vũ hoàn,
Mẹ liền thấu hiểu rõ ràng chi li.*

5. *Nữ Vương ủi an muôn người thế,
Tình người đầy ấp mến thế nhân,
Muốn ban ơn thánh đỡ nâng,*

Những người cần đến xin ân thánh này.

6. *Nữ Vương rất thánh Người công chính,
Nơi Người không có chút gian manh,
Luôn luôn ngay chính thật thà,
Ta nên tín thác cầu van với Người.*

7. *Đức Thánh Nữ Vương khôn ngoan lắm,
Người làm nhiều việc rất quý tôn,
Hợp cùng ý Chúa quan phòng,
Không sai mục đích cội nguồn của Cha.*

8. *Nữ Vương có tài cao phép tắc,
Dẫn bao người khác biết ăn năn,
Bỏ đàng tội lỗi quyết chừa,
Trở về Thiên Chúa làm hòa với Cha.*

9. *Nữ Vương có quyền trên trời đất,
Chúa trao quyền rất thánh Mẹ ta,
Cầu bầu bệnh đỡ tội nhân,
Xin Cha thương giúp phạm nhân lỗi lầm.*

10. *Hỡi dân Nước Chúa ta quý mến,
Chúng ta sung sướng hiến ca vang,
Chúa ban Thái Hậu chúng ta,
Vô cùng cao quý Nữ Hoàng cao sang.*

11. Người bầu cử cho ta trước Chúa,
 Người đỡ nâng dân Chúa mọn hèn,
 Để Cha thương đoái người hiền,
 Nghèo hèn túng quẫn ơn trên hộ phù.

12. Chúng ta hãy đến cùng Bà Chúa,
 Để Người nâng đỡ giáng phúc ta,
 Giúp ta sống tốt sống lành,
 Xứng danh Con Chúa quyền năng trên trời

II – BỨC THƯ CỦA THÁNH TADÊÔ TÔNG ĐỒ DIỄN THƠ

Thánh Giu-đa Tadêô Tông đồ là em Thánh Giacôbê hậu, hai anh em con ông Alphê. Ông Alphê là anh ruột của Thánh Giuse Bạn trăm năm của Đức Maria

1 – LỜI MỞ ĐẦU (Gđ 1-2)

*Giu – đa tôi tớ Giê – su,
 Có em Gia – cô, Giô-sê họ hàng.
 Gửi lời thăm hỏi quý nhân,
 Những người được chọn đón ân Chúa nhiều.
 Anh em được Chúa yêu nhiều,*

*Hãy luôn giữ vững trọn điều tin yêu.
Chúc anh đầy ắp tình yêu,
Bình an thương xót xuống nhiều trên anh.*

2 – LÝ DO VIẾT THƯ (Gđ 3-4)

*Anh em quý mến biết bao,
Viết thư tôi đã ước ao nhiều lần.
Nói về Thiên Chúa giáng trần,
Trở nên người thế ở gần chúng ta.
Nhưng chưa có dịp viết ra,
Này đây có dịp viết ra gửi luôn.
Anh em tin vững cội nguồn,
Niềm tin đón nhận đã luôn sẵn sàng.
Lạ thay có những “ sói lang”
Những người đã bị án mang rõ ràng.
Sống vô đạo đức ngang tàng,
Chúng vào quấy phá con dân Chúa Trời.
Chúa ban ơn thánh tuyệt vời,
Chúng khinh ơn sủng Chúa Trời ban cho.
Sống đời dâm dăng bạo thô,
Chối từ Đức Chúa Ki – tô giáng trần.
Chúa là Chúa Tể dân ta,
Chúa Con cao cả trị dân của người.*

3 – CÁC THẦY DẬY GIẢ HIỆU
 HÌNH PHẠT DÀNH CHO CHÚNG
 (Gđ 5-7)

*Anh em đã biết cả rồi,
 Nhưng tôi muốn nhắc kẻo thời lỡ quên.
 Vua Ai trị nước chuyên quyền,
 Dân ta cực khổ than phiền lâu năm.
 Chúa thương giải thoát dân ta,
 Thoát tay độc ác Pha – ra trị vì.
 Đường về những kẻ chai lì,
 Chúa Trời giết hết khi đi trên rừng.
 Thiên thần cũng sống lừng khừng,
 Chẳng lo những việc Chúa từng định cho.
 Nên người dùng xích xiết vô,
 Giam trong tãm tối để chờ phán công.
 So – đôm, Gô – mố thông đồng,
 Phạm bao tội ác thông đồng thành quanh.
 Tà dâm đồng tính gian manh,
 Chúa cho lửa đốt tan tành làm gương*

4 – HỌ NÓI LỘNG NGÔN
 (Gđ 8- 10)

*Hỡi người mê sảng quá đà,
 Người làm thân xác xấu xa bẽ bàng.
 Người khinh Chúa Thánh quyền năng,*

*Nói điều phạm đến uy nhan Chúa Trời.
 Các người với quỷ tranh lời,
 Nói về phát sáng nơi người Moi – sê.
 Thiên thần tổng lãnh Mi – kê,
 Cũng không giám nói lời phê phiến sâu.
 Nhưng Ngài chỉ nói một câu :
 “ Xin trời phạt chúng xứng khâu việc làm” .
 Chúng không biết việc chúng làm,
 Nhưng nhiều lời xấu thói phạm tự nhiên.
 Những điều chúng thấy làm liền,
 Lại là những cố phạm thiên nặng nề.*

5 – CHÚNG LÀ NHỮNG KẺ GIAN TRÁ

(Gđ 11- 16)

*Những người ăn nói điêu ngoa,
 Nói năng phê phán ba hoa mọi người.
 Pha mình mọi việc trên đời,
 Đắp xây chẳng có phá nơi cộng đoàn.
 Họ đi phải lối bất toàn,
 Ca – in xưa đã đi vào đường đây.
 Bin – am Co- rắc khốn thay,
 Chúa Trời phạt chúng phan thây trên rừng.
 Moi – sê chúng chống không ngừng,
 Làm ông thực hiện nửa chừng việc chung.
 Chúng làm bữa tiệc thiết chung,
 Để tặng thân ái và cùng hoan ca.*

Rượu vào ăn nói bất hòa,
 Ăn no chè chén phát ra lời khùng.
 Chúng là mây nổi không trung,
 Bay theo gió thổi không cung nước nguồn.
 Họ là cây cối mùa đông,
 Chẳng cho trái chín nuôi công dân trời.
 Họ là sóng biển tung hơi.
 Xả bay bọt biển thổi hôi cộng đoàn,
 Họ như những vị sao sa,
 Rơi vào tắm tối xấu xa muôn đời.
 Ông E-nóc, tổ phụ người,
 Cháu con thứ bảy sau đời A-đam.
 Nói lời tuyên sấm trước dân:
 “Chúa ta đến giữa muôn vàn Thiên binh.
 Để ra án phạt chúng sinh,
 Những quân vô lại sống tình vô luân.
 Những lời hỗn xược bất tuân,
 Phạm nơi Chúa Thượng chí nhân trên trời.
 Chúng là những kẻ nhiều lời,
 Kêu ca lảm bảm phát lời huênh hoang.
 Ý đồ nịnh hót vênh vang,
 Mưu danh trục lợi hoang mang mọi người”.

6 – LỜI KHUYÊN TÍN HỮU

(Gđ 17 – 19)

Anh em trong Chúa Ki – tô,
 Tôi yêu, quý mến hoan hô vang rền.
 Anh em nhớ lại lời khuyên,
 Môn đồ của Chúa đã khuyên trước rằng:
 “Vào kỳ tận cuối thời gian,
 Nhiều người ngạo mạn sống ham dục tình.
 Họ là những kẻ giả hình,
 Sống gây chia rẽ phá tình anh em.
 Họ vui cuộc sống tự nhiên,
 Không tin Thần Khí linh thiêng trong lòng”.

7 – NHIỆM VỤ ĐỨC ÁI

(Gđ 20-23)

Anh em rất mến chân thành,
 Hãy xây Đức ái trên nhà Đức tin.
 Hãy cầu nguyện với Thánh Linh,
 Sống luôn với Chúa trong tinh thần Người.
 Luôn luôn chờ đón tình thương,
 Phát nguồn nơi Chúa yêu đương muôn đời.
 Những người do dự cuộc đời,
 Ước mong họ thoát lửa trời đốt thiêu.
 Những người mà sống nghiêng siêu,
 Coi chừng tránh né kẻ tiêu cuộc đời.

*Áo trao phép rửa trắng ngời,
Họ làm ô uế cả nơi xác hồn.*

8 – VINH TỤNG CA (Gđ 24-25)

*Kính dâng Thiên Chúa quyền cao,
Xin Người gìn giữ để sao tinh tuyền.
Đón ngày hoan lạc Chúa khuyển,
Kính dâng Thiên Chúa uy quyền độc tôn.
Nhờ Người cứu chuộc chúng con,
Giê – su cứu Chúa ban nguồn ơn thiêng.
Kính dâng Thiên Chúa chí thiêng,
Oai phong, sức mạnh, quyền riêng tuyệt vời.
Từ nay cho đến muôn đời. Amen.*

MỤC LỤC

LỜI NÓI ĐẦU	7
-------------------	---

PHẦN NHẤT THỜI THƠ ẤU CỦA ĐỨC MARIA

1- NHỮNG HÌNH ẢNH BÁO XA VỀ ĐỨC MARIA.	13
2- MẸ HIỆN HỮU TRONG TRÍ CHÚA	19
3- MARIA ĐƯỢC SINH RA	21
4- ĐỨC MARIA TRONG ĐỀN THỜ	29

PHẦN HAI ĐỨC MARIA LẬP GIA ĐÌNH

5- CUỘC ĐỜI ĐÔI BẠN	35
6- ĐỊNH CƯ Ở NAGIARET.	37
7- GIÂY PHÚT DIỆU HUYỀN	38
8- BỨC XÚC CỦA GIA TRƯỞNG GIUSE.....	43
9- ĐỨC MARIA ĐI THĂM CHỊ HỌ	44
10- ĐỨC MARIA TRONG NGÀY CHÚA SINH RA	47
11- ĐỨC MARIA DÂNG CHÚA TRONG ĐỀN THỜ.	50
12- TRỐN SANG AI CẬP.....	52
13- TRỞ VỀ NAGIARET.....	57
14- LẠC MẮT CHÚA TRONG ĐỀN THỜ	60

PHẦN BA

ĐỨC MARIA ĐI TRUYỀN GIÁO VỚI CHÚA

15.- TIỆC CƯỚI CANA	65
16- CHÚA TẠM BIỆT ĐỨC MẸ ĐI TRUYỀN GIÁO.	66
17- THÁNH GIUSE QUA ĐỜI.	67
18- THƯ ĐỨC MẸ GỬI CHO CHÚA.	68
19-CHÚA GIÊSU VỀ THĂM ĐỨC MARIA.	71
20- NGƯỜI TA CA TỤNG ĐỨC MARIA.	74
21- CA TỤNG ĐỨC MARIA	74
22- CA TỤNG MẸ ĐẸP.	75
23-MẸ TRÊN HỒ GALILÊ.	76
24- MẸ DẪN CHÚA, MÔN ĐỆ ĐI XEM NƠI CHÚA SINH.....	80
25- ĐỨC MARIA VÀ BÀ MARIA BETLEM.	82
26- CHÚA KHUYÊN HÃY NGHE LỜI MẸ	85
27- ĐỨC MẸ DẠY MARIA MẠĐALENA	87
28- GÁI ĐIỂM AGLÊA XIN ĐỨC MARIA DẠY BẢO.	89
29 - GIOAN THĂM ĐỨC MẸ VÀ LOAN TIN VỀ CHÚA	92
30 – NỖI LÒNG	94
31- MẸ LÀNH.....	95
33 – MARIA MADALENA GẶP ĐỨC MARIA	97

PHẦN BỐN

ĐỨC MARIA VỚI CÁI CHẾT CỦA CHÚA

34- CHÚA TỪ BIỆT MẸ VÀ LẬP PHÉP THÁNH THỂ	103
35 – ĐỨC MẸ NGHĨ TỚI ĐAU KHỔ CHÚA SẼ CHỊU.	103
36 – ĐỨC MẸ GẶP CON TRÊN CAN VÊ	104
37 – ĐỨC MARIA TRÊN ĐỒI GOLGOTA	106
38- ĐỨC MẸ KHỐC VÀ CẦU NGUYỆN	108
39 – ĐỨC GIÊSU SỐNG LẠI ĐI THĂM MẸ	111
40 – MARIA SINH ĐÁNG CỨU THỂ, HỢP TÁC VỚI NGƯỜI	115

PHẦN NĂM NHỮNG NGÀY CUỐI ĐỜI CỦA MARIA

41 – ĐỨC MARIA Ở BÊTANIA.....	123
42 – ĐỨC MARIA VỚI LỄ HIỆN XUỐNG	122
43 – ĐỨC MẸ GẶP LAGIARÔ VÀ GIUSE ARIMATHIA. ...	124
44 – ĐỨC MẸ VÀ GIOAN ĐI THĂM DI TÍCH CỦA CHÚA	127
45 – ĐỨC MẸ VỚI CÁC KỶ VẬT CỦA CHÚA	129
46 – GIOAN BÁO TIN VỀ MẸ CHO CÁC TÔNG ĐỒ	130
47 – SỰ CHẾT VÀ LÊN TRỜI CỦA ĐỨC MARIA	131

PHẦN PHỤ THÊM

I – TÂM TÌNH VỚI ĐỨC MARIA	141
II – BỨC THƯ CỦA THÁNH TẠĐÊÔ TÔNG ĐỒ	168
MỤC LỤC	165

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO
Yên hòa – Cầu Giấy – Hà Nội
ĐT: (04) 37822845 – Fax: (04) 37822841

Chịu trách nhiệm xuất bản:

Nguyễn Công Oánh

Biên Tập:

Nguyễn Thị Hà

Bìa:

Y Phan, CMC

Sửa bản in

Phòng Kỹ Thuật Regina, CMC

Số lượng in: 100 bản, khổ 14,5 x 20,5

Số xuất bản: 144 – 2012/CXB/86 – 08/TG

Cấp ngày: 21/2/2012

In xong và nộp lưu chiểu quý II - 2012